06-12- ΕΣΠΕΡΑΣ.

† Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ. Εἰς τὴν Εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ἦχος Δι

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄᾳσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Ἀνοιξαντάρια.

Ἦχος πλ. Νη

Με νοι ξα αν το ο ος σου την χει ει

ει ει ει ρα τα συ υμ παν τα πλη η σθη

η η σο ο ο ον ται χρη η στο ο ο τη

η η η τος πλ α πο στρε ε ε ψαν τος δε

σου το ο ο προ σω ω πο ον τα ρα χθη

η η σο ο ο ο ο ον ται δο ξα α σοι οι

ο Θε ο ο ος αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι

ι α πλ

πλ Ἀν τα νε λει εις το πνε ε ευ μα α

α α αυ τω ων ηι και ε κλει ει ει ψου ου ου

ου σι και εις τον χου ου ουν α α αυ τω

ων ε πι στρε ε ε ψου ου ου ου σι δο

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ος αλ λη λου ου ου

ου ου ι ι ι ι α

Θ ξα πο στε λεις το Πνε ε ευ μα

α α α σου και κτι ι σθη η σο ον ται αι

και α να και νι ι ι ει εις το προ

ο σω ω ω πον τη η ης γη ης δο ξα σοι Πα

α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι υι ε ε

ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον δο ο ξα α

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

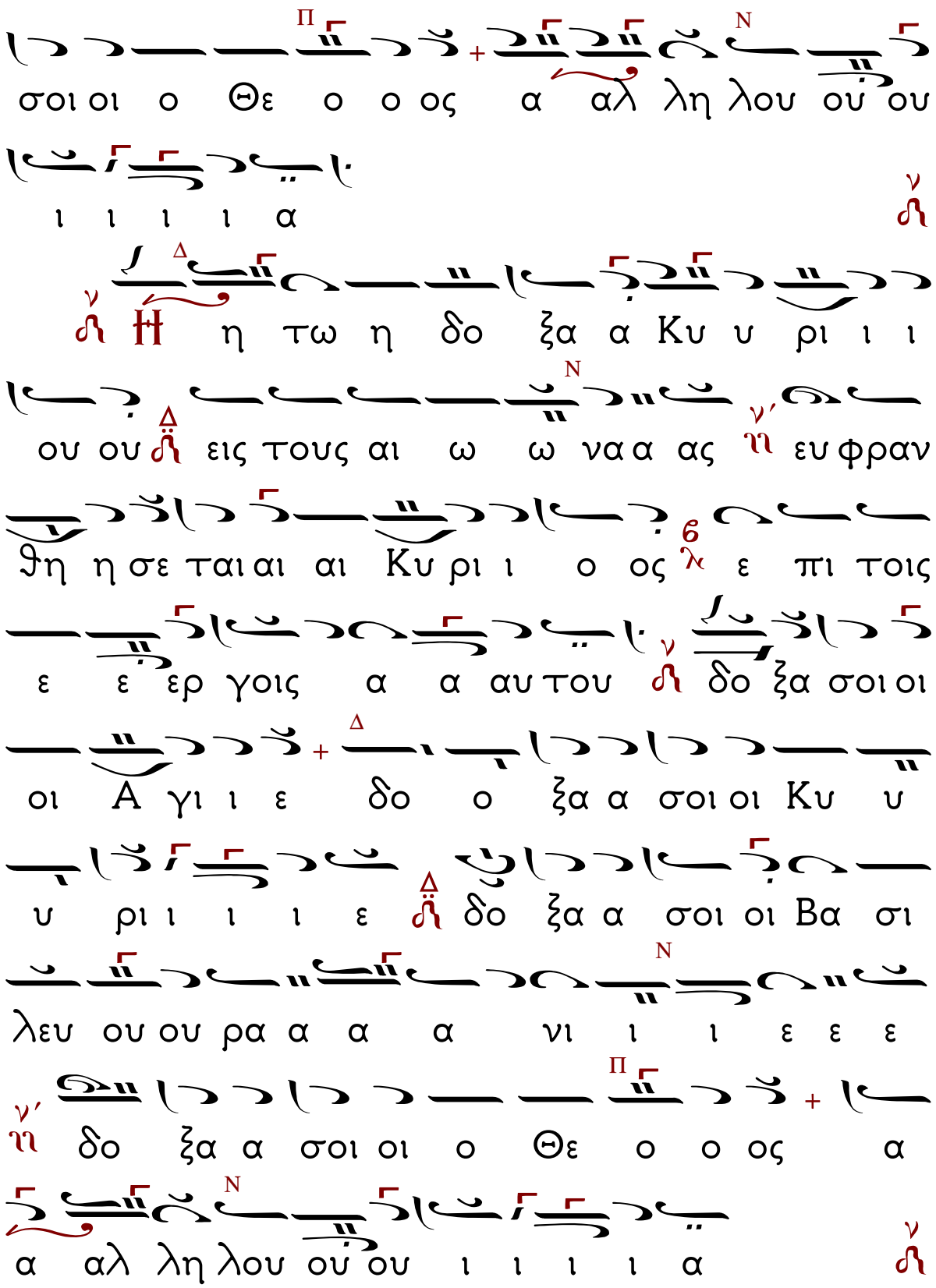

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

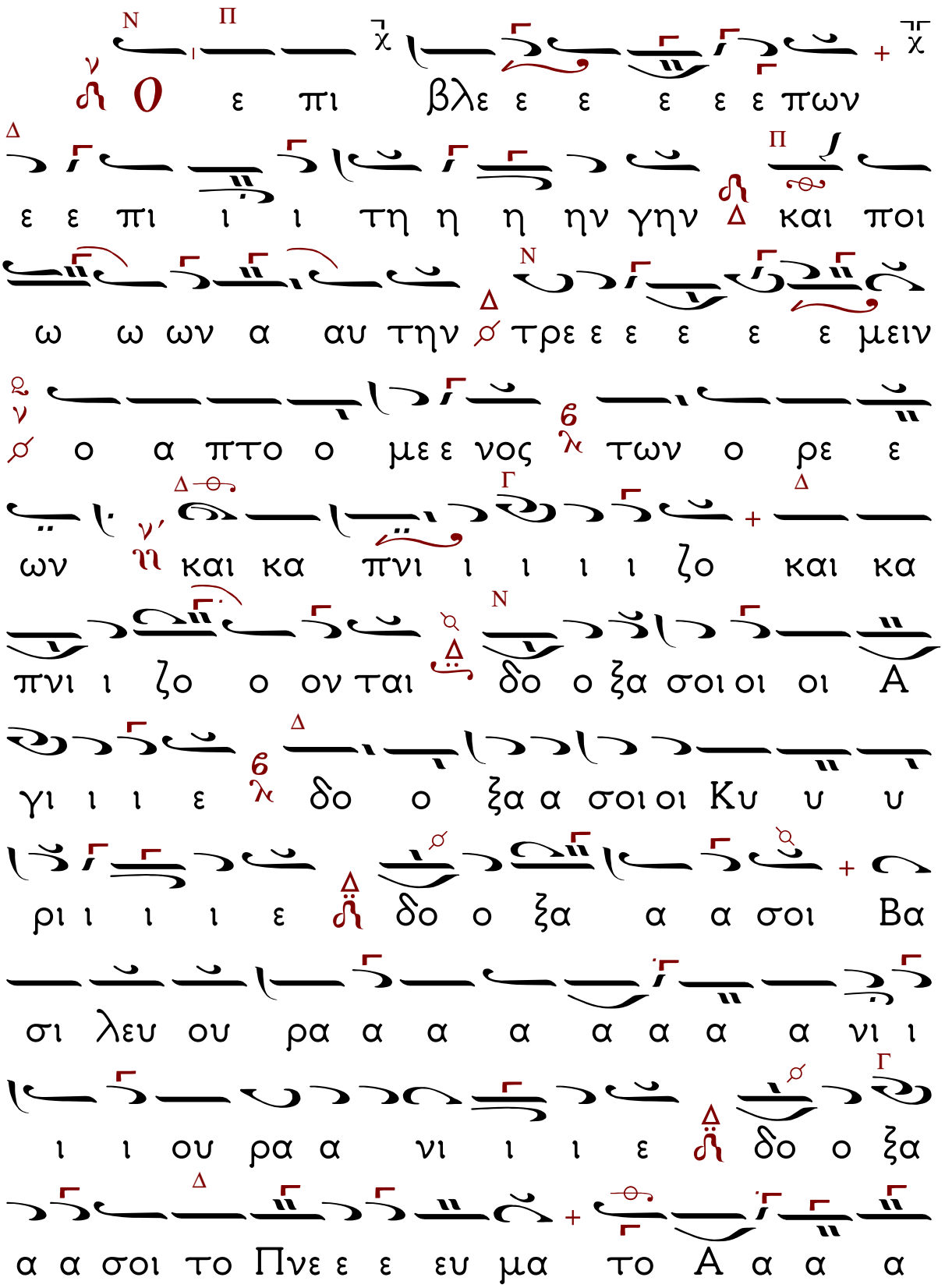

α α α γι ι ι ι το Α α γι ι ο ον

δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν

τη ζω ω η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω

ω ω μου ε ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α

σοι οι Τρι συ πο ο σταα τε Θε ε ο ο ο

τη ης Πα α α α α τερ Υι ε και αι

Πνε ε ευ μα α σε ε προ σκυ υ νου ου ου με

ε εν και δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

06-12 ΜΕΓΑϹ ΕϹΠΕΡΙΝΟϹ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

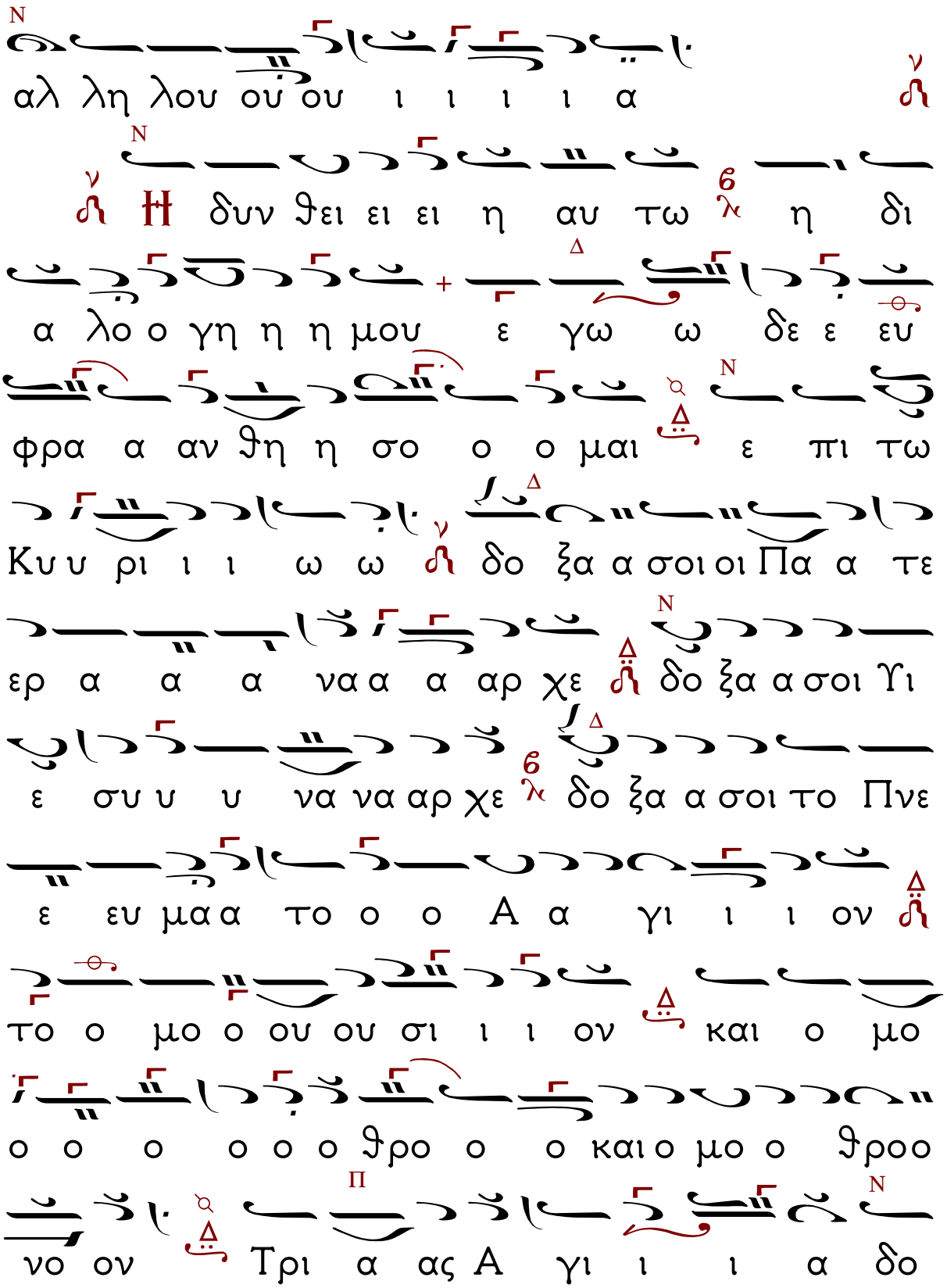

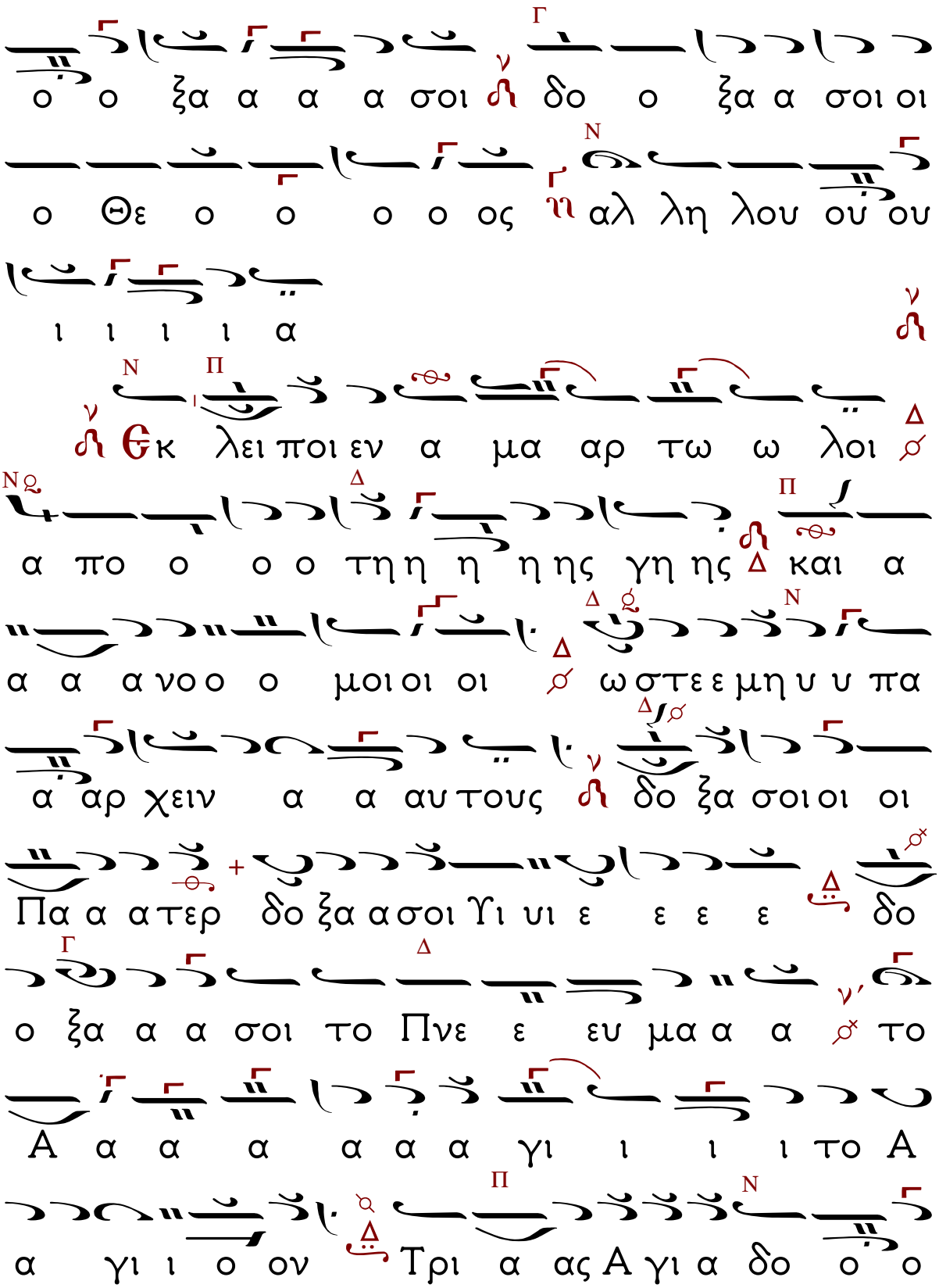
ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι
ο Θε ο ο ο ο ος αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α
Θκ λει ποι εν α μα αρ τω ω λοι
α πο ο ο ο τη η η η ης γη ης και α
α α α νο ο ο μοι οι οι ω στε ε μη υ υ πα
α αρ χειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι
Πα α α τερ δο ξα α σοι Υι υι ε ε ε ε δο
ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα α α το
Α α α α α α α γι ι ι ι το Α
α γι ι ο ον Τρι α ας Α γι α δο ο ο

06-12 ΜΕΓΑϹ ΕϹΠΕΡΙΝΟϹ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

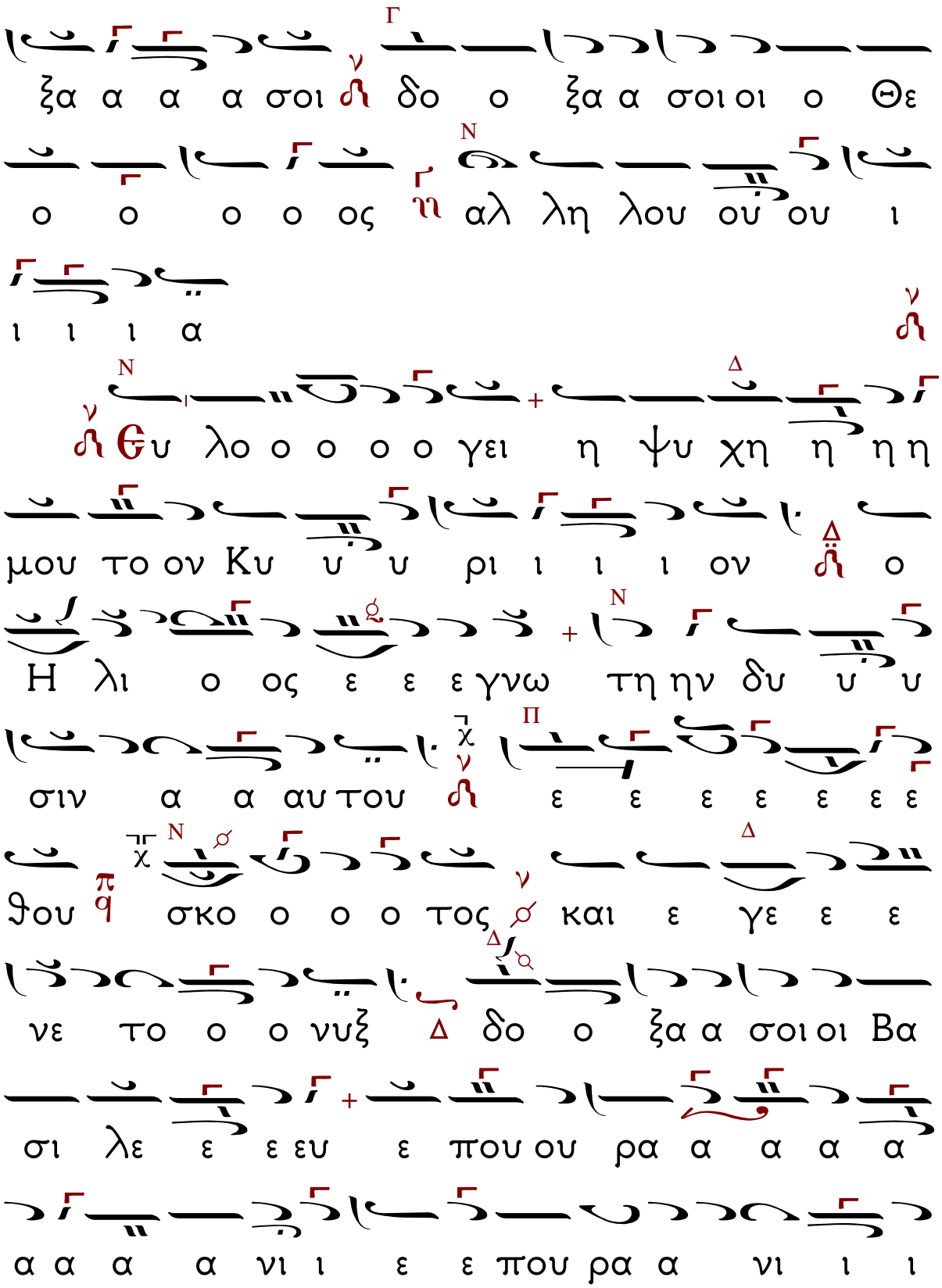

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

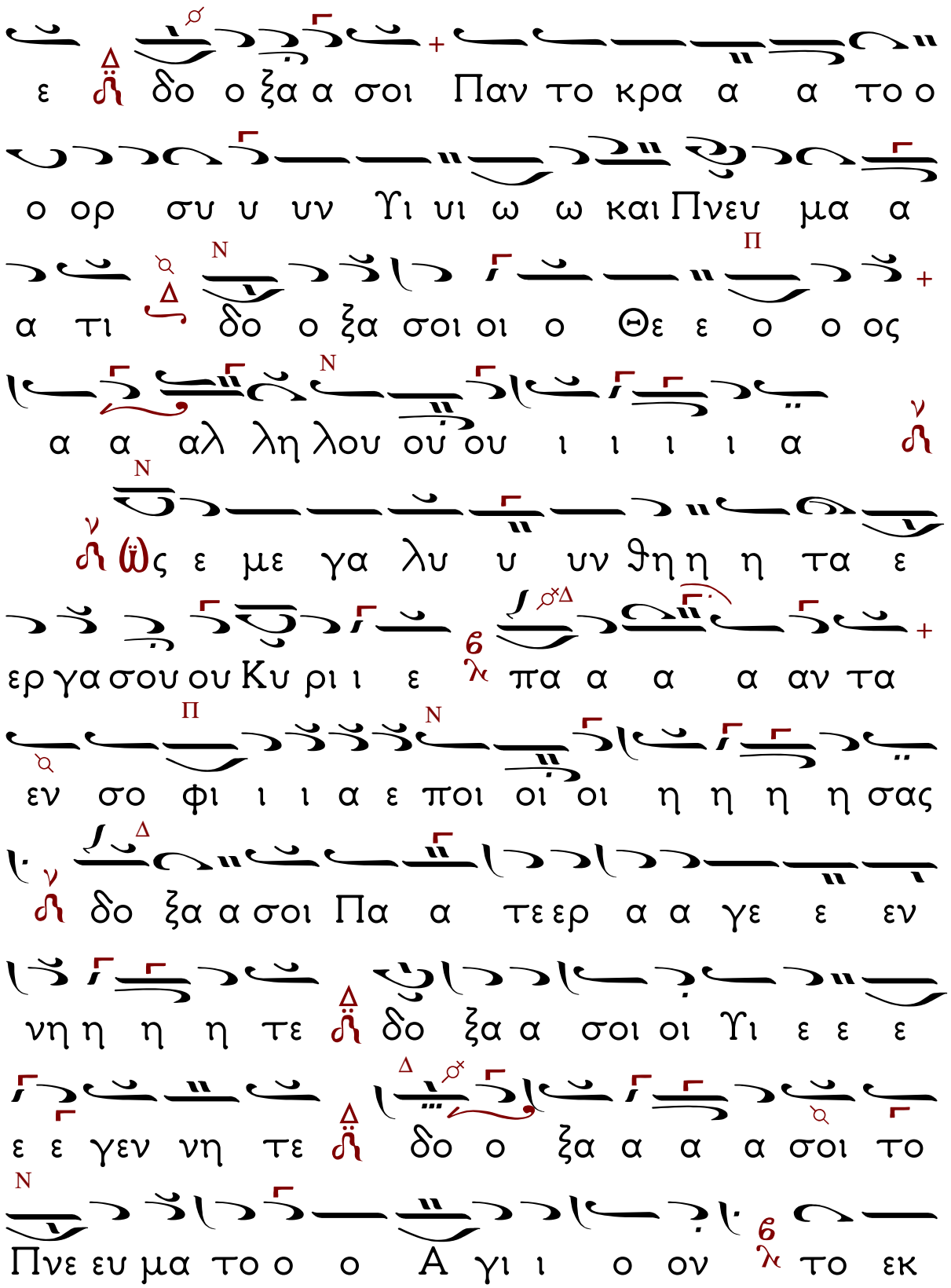

του Πα τρο ος ε εκ πο ρε ευ ο ο ο

με ε ε ε νον και εν Υι ω α να παυ ο

ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας Α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι

ο Θε ο ο ο ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Δο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω και

αι Α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υ υ υν και α ει και εις τους

αι ω ω να α ας των αι ω ω ω

νων α α α μην

06-12 ΜΕΓΑϹ ΕϹΠΕΡΙΝΟϹ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

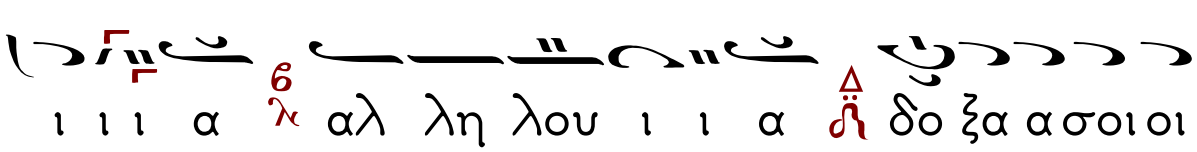

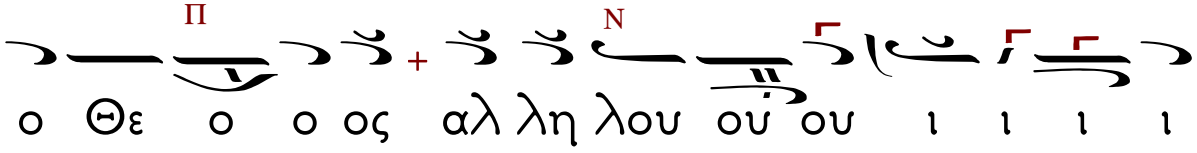

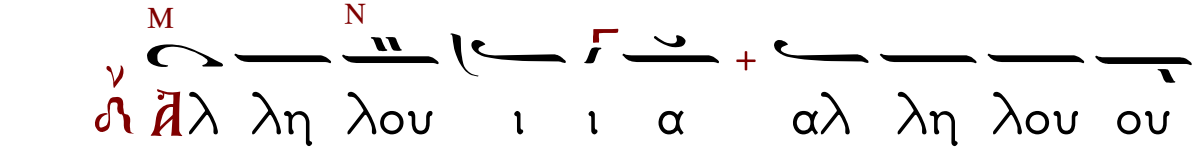

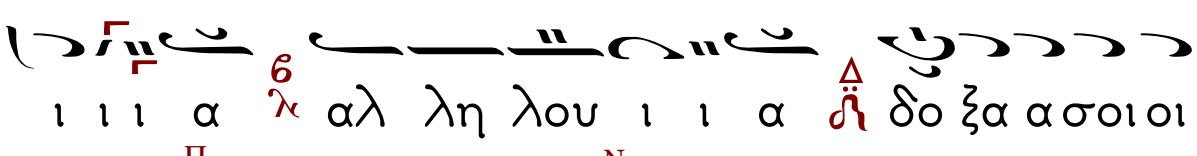

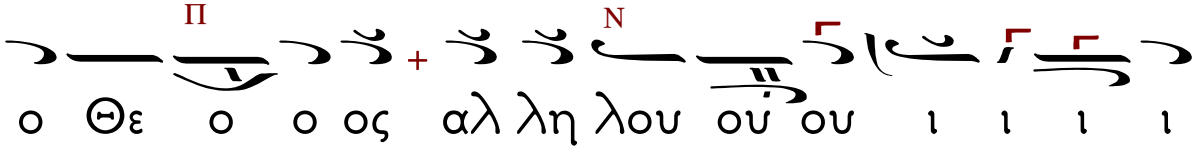

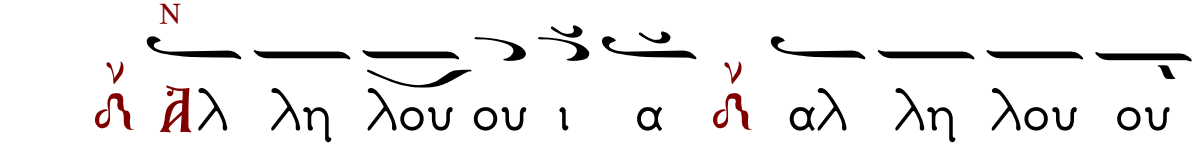

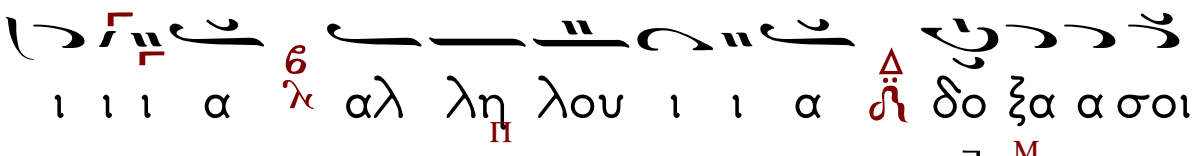

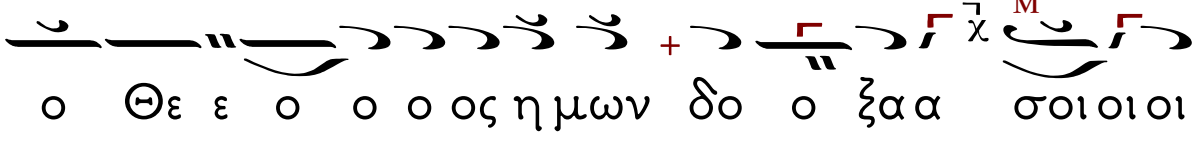

ϟ
01

ν̌
ϡ

Εἰρηνικά.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,

πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Σοι Κυ ρι ε

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ἦχος Δι

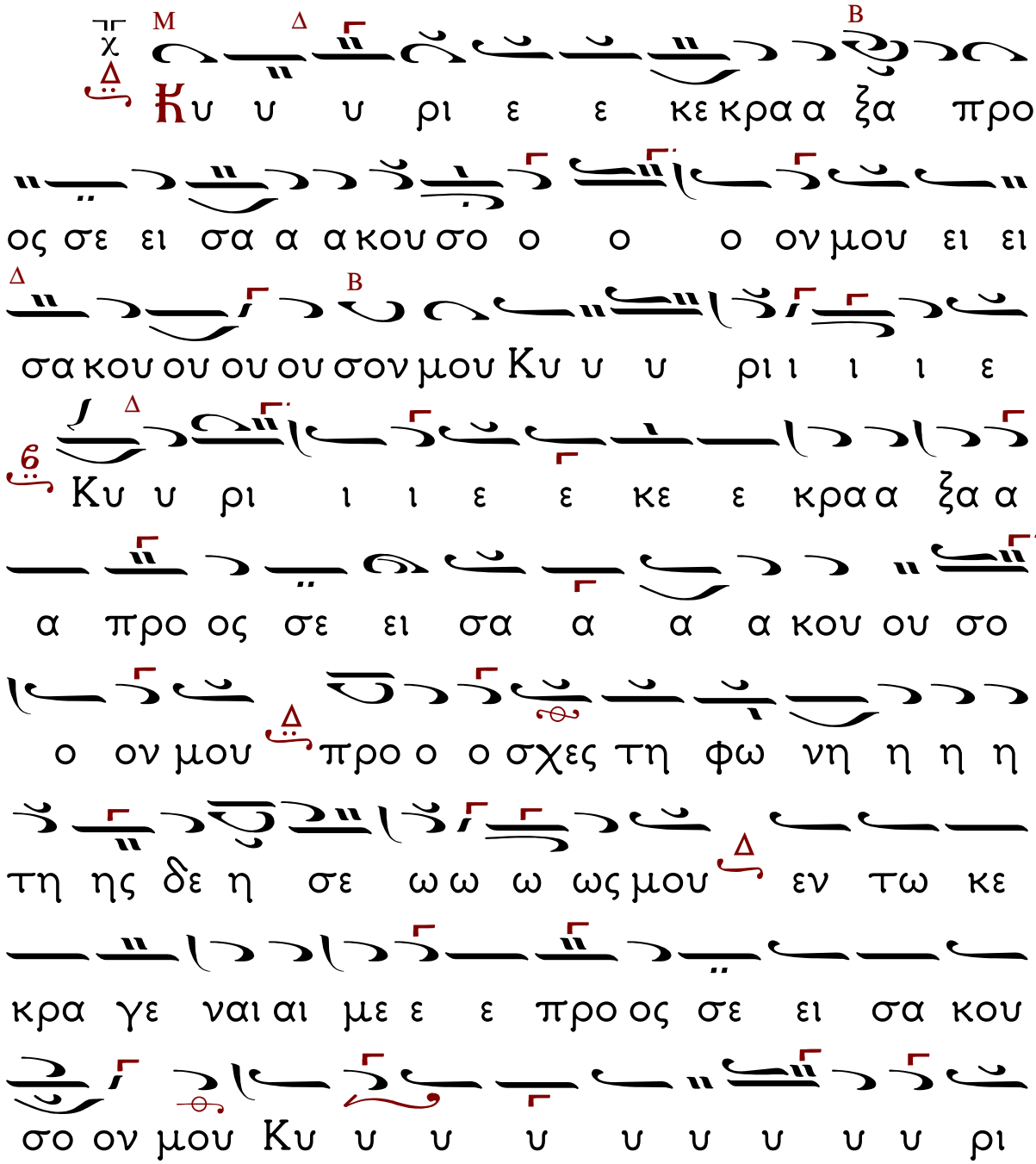

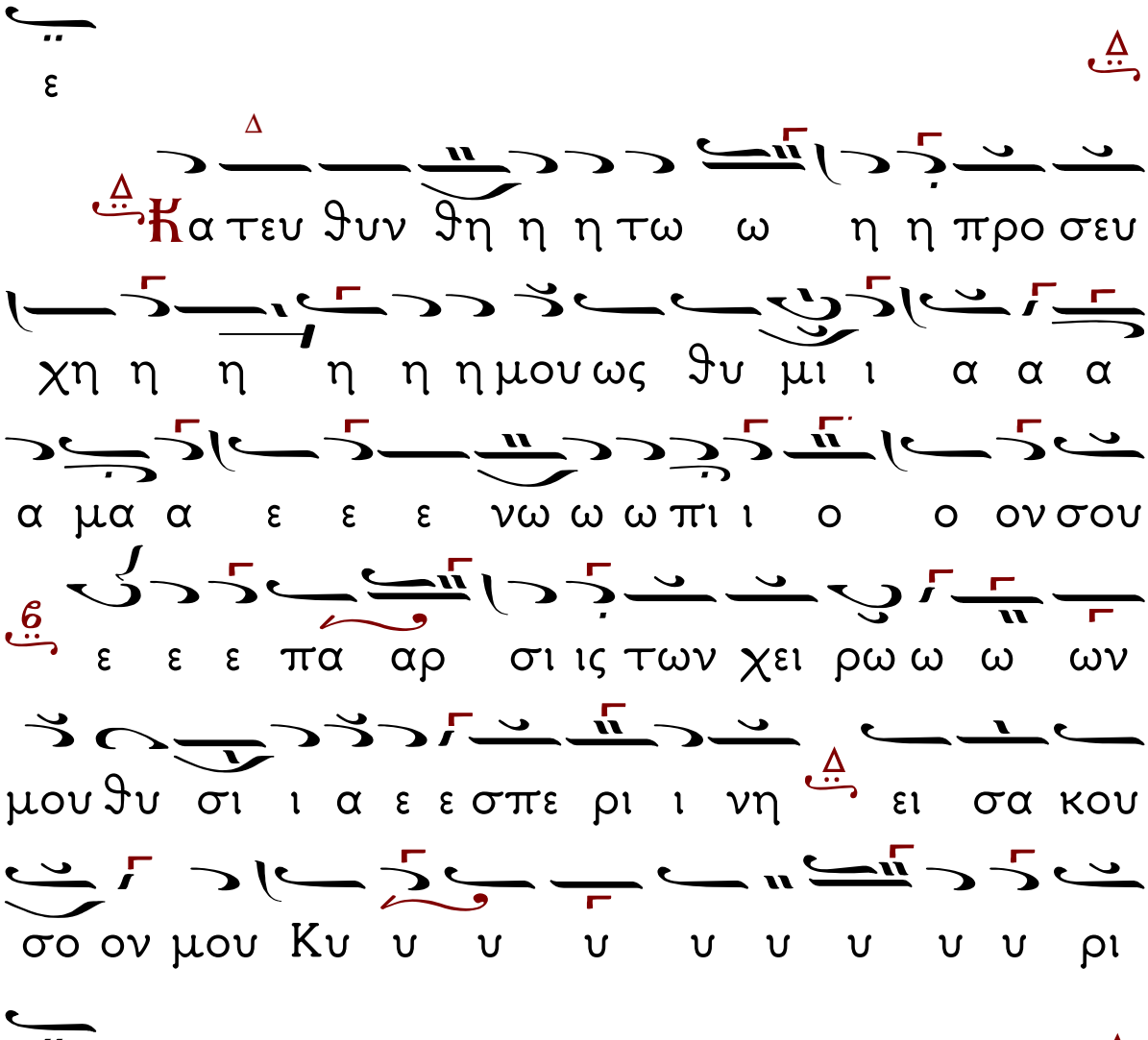

Σπιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.
Ἦχος Δι

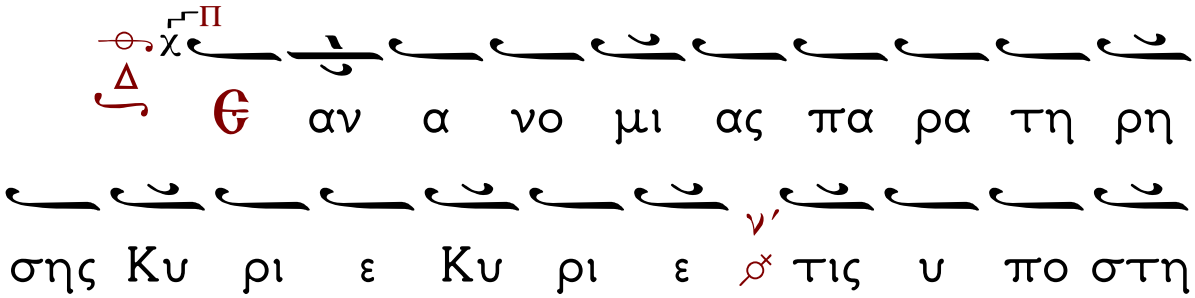

σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Μυ υροις πα ροι κη σας αι σθητως μυ

ρον α λη θως α νε δει ει χθης μυ ρω χρι σθει

εις νο η τω Α γι ε Νι κο λα ε Αρ χι ε

ρα αρ χα Χριστου και μυ ρι ζεις τα προ σω

πα των πι στει και πο θω σου την πα να οι

δι μον μνη μην τε λου ουν των α ει λυ ω

ων συμ φο ρων και κιν δυ νων του τους και των

θλι ψε ων Πα τερ εν ταις προς τον Κυ ριον πρε

σβει αις σου

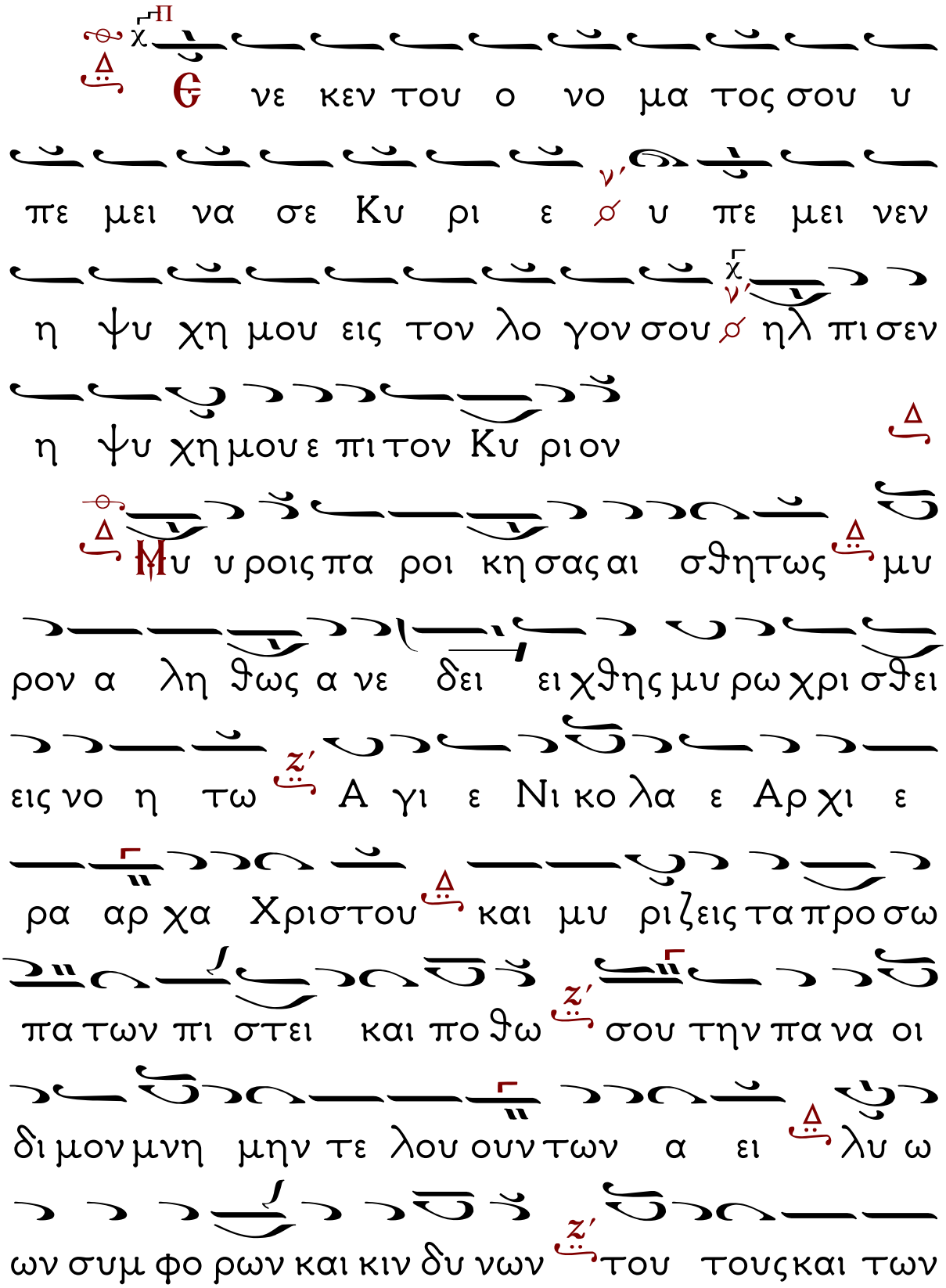
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν
η ψυ χη μου εις τον λο γον σου η λπι σεν
η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ριον
Μυ υ ροις πα ροι κη σας αι σθη τως μυ
ρον α λη θως α νε δει ει χθης μυ ρω χρι σθει
εις νο η τω Α γι ε Νι κο λα ε Αρ χι ε
ρα αρ χα Χριστου και μυ ρι ζεις τα προ σω
πα των πι στει και πο θω σου την πα να οι
δι μον μνη μην τε λου ουν των α ει λυ ω
ων συμ φο ρων και κιν δυ νων του τους και των

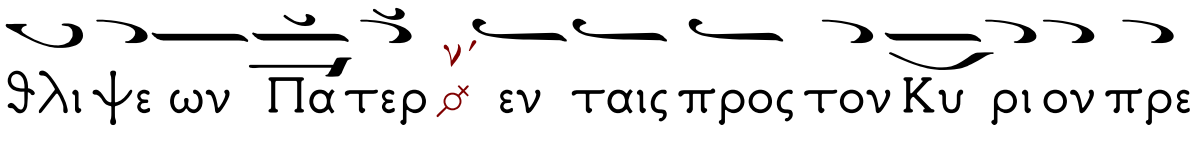
ϑλι ψε ων Πα τερ ν΄ εν ταις προς τον Κυ ριον πρε

σβει αις σου

Δ
Δ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

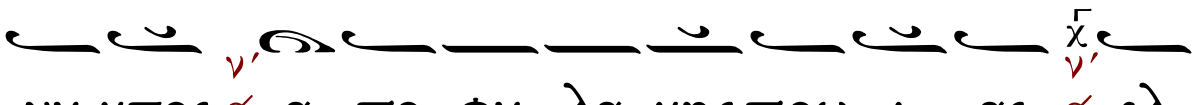
νυ κτος ν΄ α πο φυ λα κης πρω ι ας ν΄ ελ

πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Δ Δ Δ Νι ι κη φε ρω νυ μως α λη ϑως του

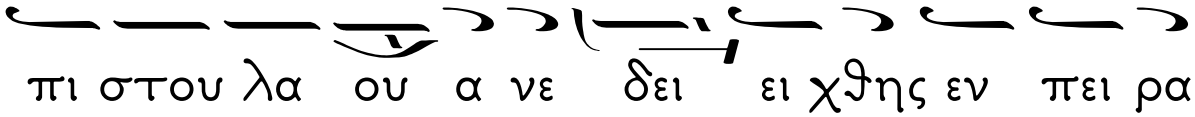
πι στου λα ου α νε δει ει χϑης εν πει ρα

σμοι οις κρα ται α ζ΄ Α γι ε Νι κο λα ε ϑε ρα

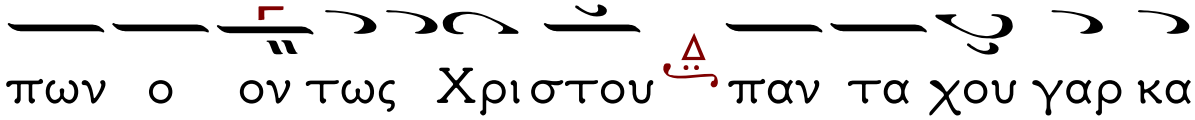
πων ο ον τως Χρι στου Δ παν τα χου γαρ κα

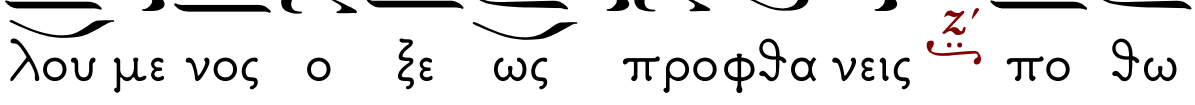
λου με νος ο ξε ως προ φϑα νεις ζ΄ πο ϑω

τους προ στρε χον τας υ πο την σκε ε πη ην σου

συ γα αρ εν νυ κτι και η με ρα πι στει ο

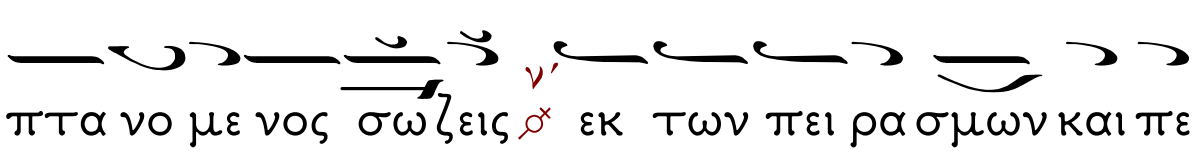
πτα νο με νος σω ζεις εκ των πει ρα σμων και πε

ρι στα σε ων

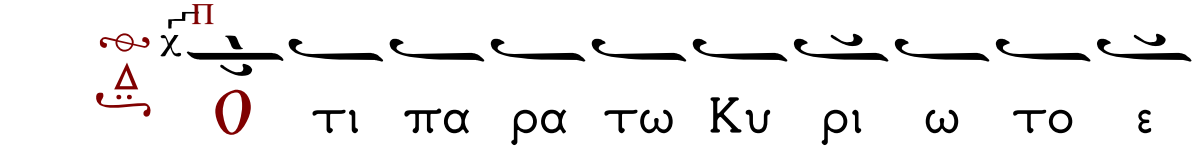
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

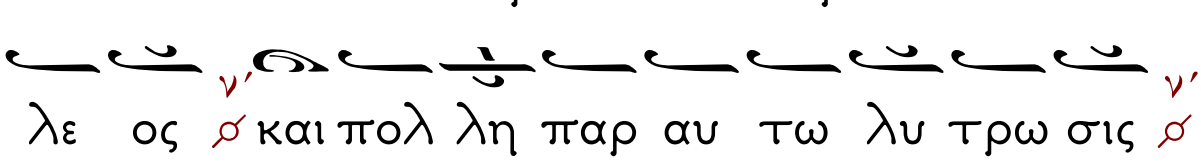
λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

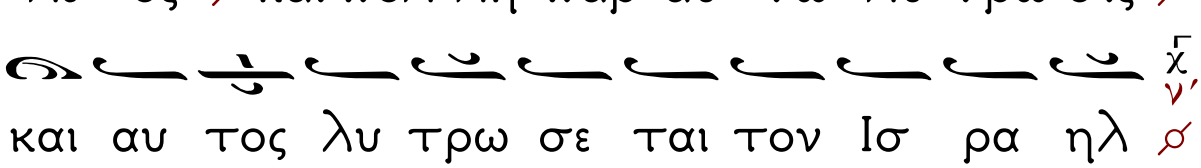
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

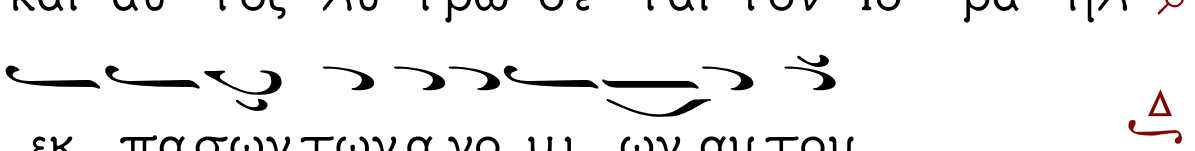
εκ πα σων των α νο μι ων αυ του

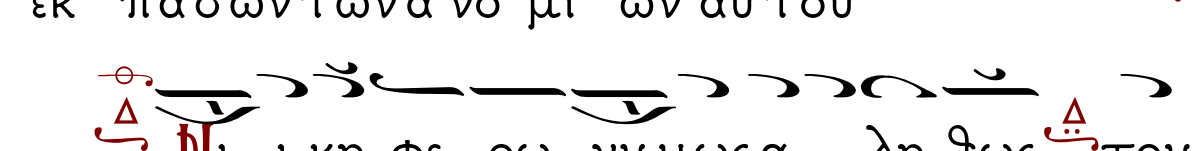
Νι ι κη φε ρω νυ μως α λη θως του

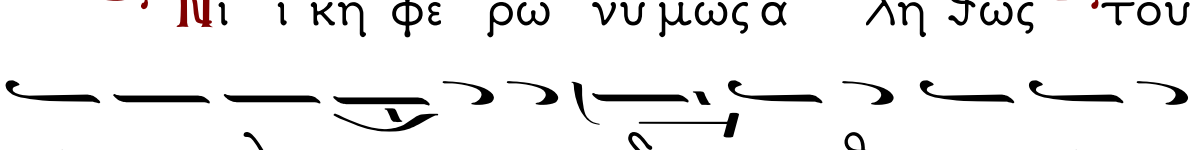
πι στου λα ου α νε δει ει χθης εν πει ρα

σμοι οις κρα ται α Α γι ε Νι κο λα ε θε ρα

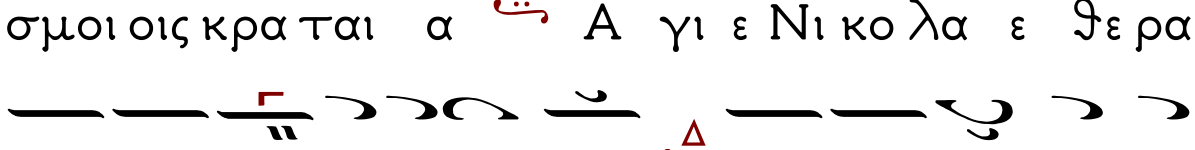
πων ο ον τως Χρι στου παν τα χου γαρ κα

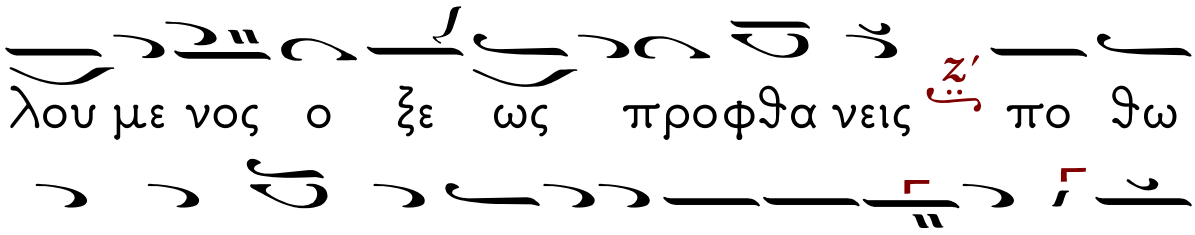
λου με νος ο ξε ως προφθα νεις πο θω
τους προ στρε χον τας υ πο την σκε ε πη ην σου
συ γα αρ εν νυ κτι και η με ρα πι στει ο
πτα νο με νος σω ζεις εκ των πει ρα σμων και πε
ρι στα σε ων

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
λα οι

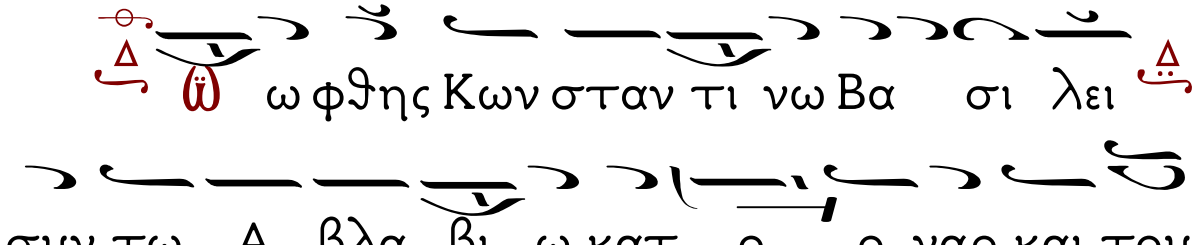
ω φθης Κων σταν τι νω Βα σι λει
συν τω Α βλα βι ω κατ ο ο ναρ και του
τους φο ο βω βα λων ου τως αυ τοις ει ρη κας

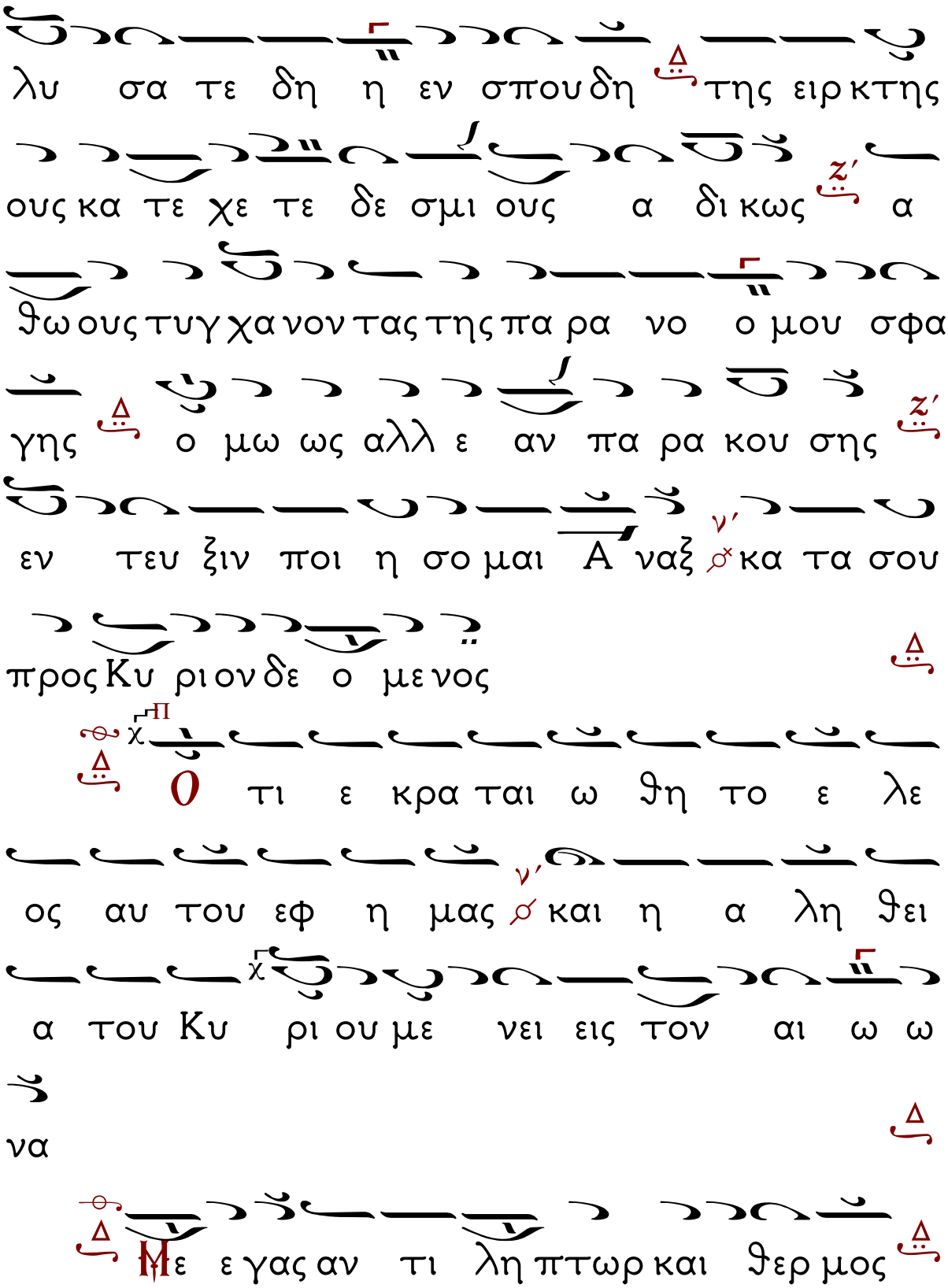
λυ σα τε δη η εν σπου δη της ειρ κτης
ους κα τε χε τε δε σμι ους α δι κως α
θω ους τυγ χα νον τας της πα ρα νο ο μου σφα
γης ο μω ως αλλ ε αν πα ρα κου σης
εν τευ ξιν ποι η σο μαι Α ναξ κα τα σου
προς Κυ ριον δε ο με νος
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη θει
α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω ω
να
Με ε γας αν τι λη πτωρ και θερ μος

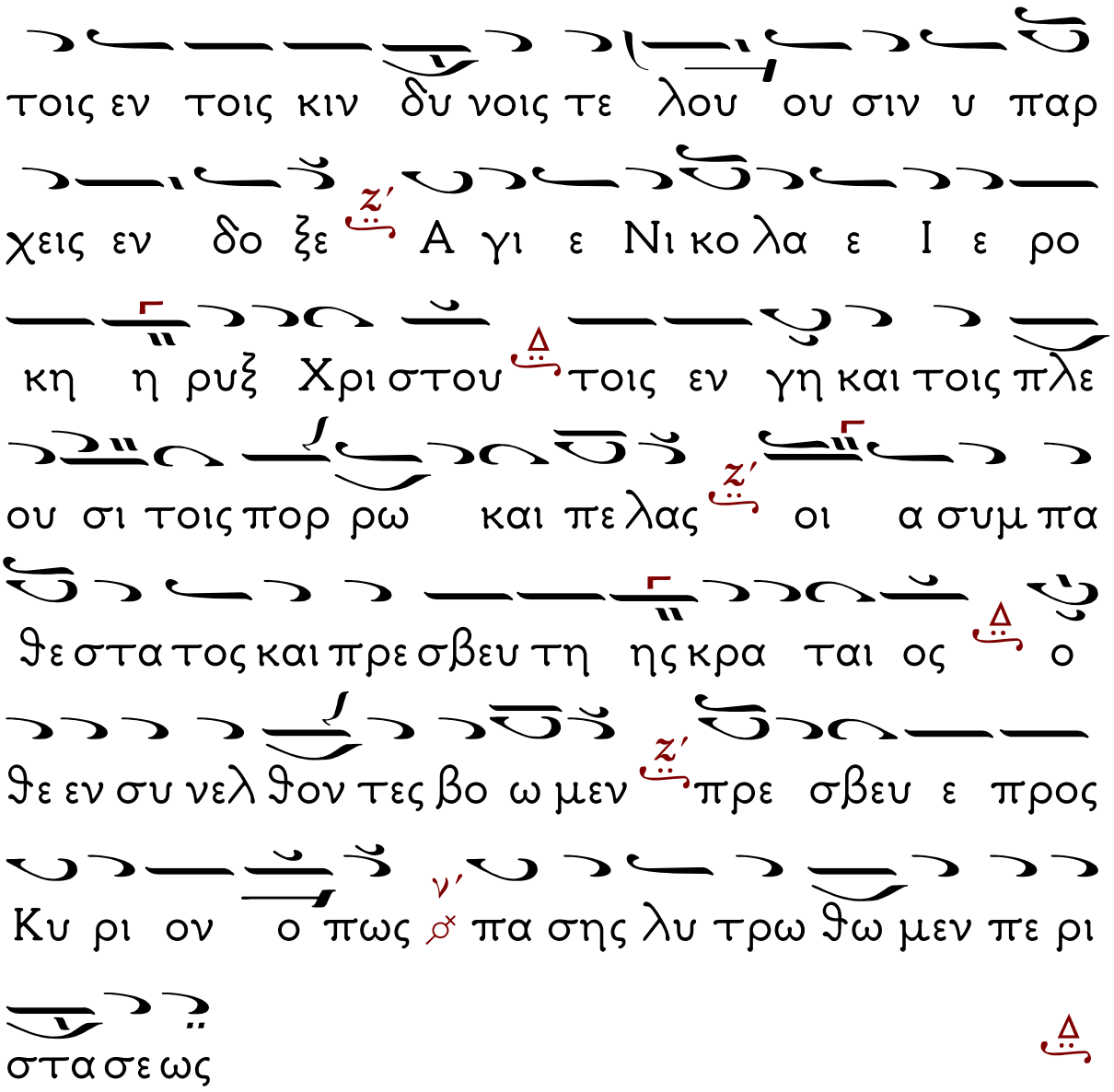

τοις εν τοις κιν δυ νοις τε λου ου σιν υ παρ
χεις εν δο ξε ζ΄ Α γι ε Νι κο λα ε Ι ε ρο
κη η ρυξ Χρι στου δ΄ τοις εν γη και τοις πλε
ου σι τοις πορ ρω και πε λας ζ΄ οι α συμ πα
θε στα τος και πρε σβευ τη ης κρα ται ος δ΄ ο
θε εν συ νελ θον τες βο ω μεν ζ΄ πρε σβευ ε προς
Κυ ρι ον ο πως ν΄ πα σης λυ τρω θω μεν πε ρι
στα σε ως δ΄

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν. Δόξα. Ἦχος λ πλ. Πα.

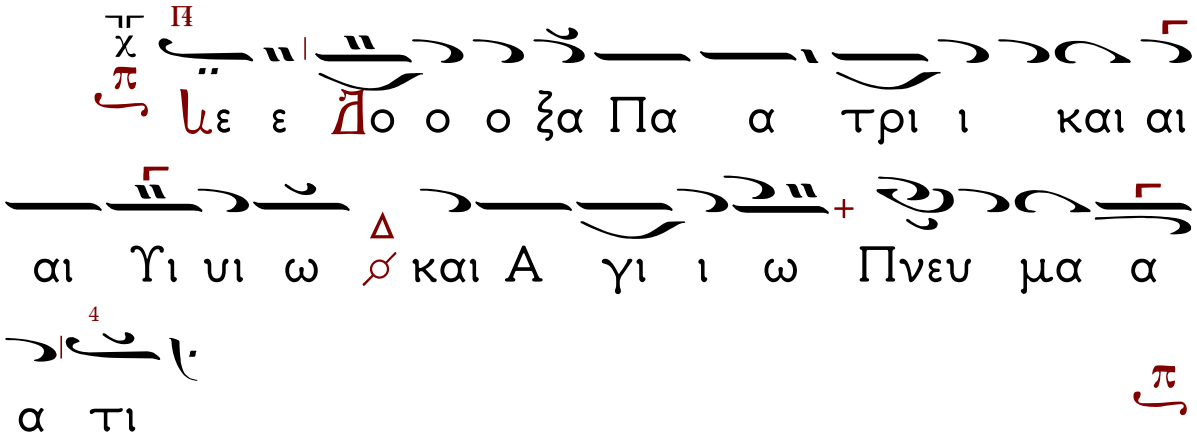

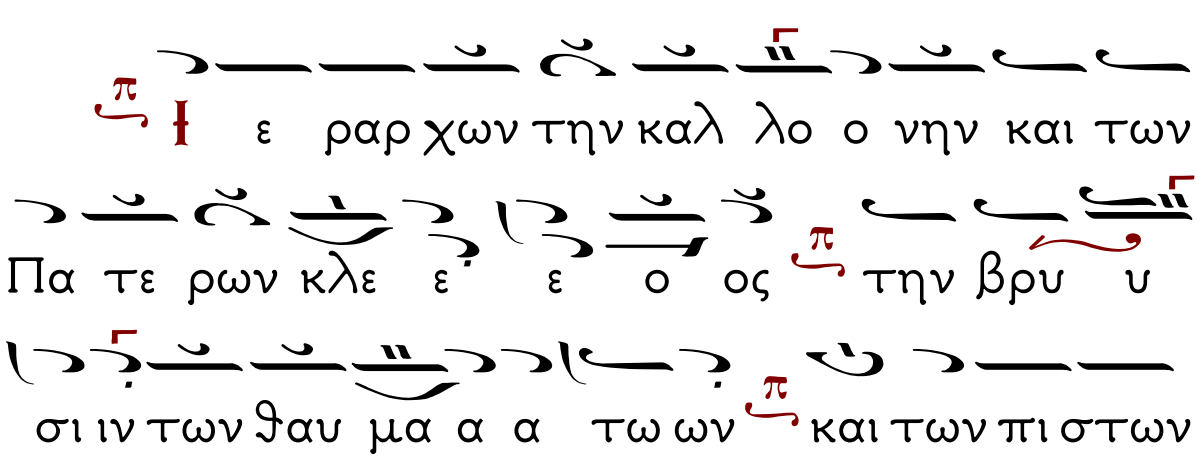

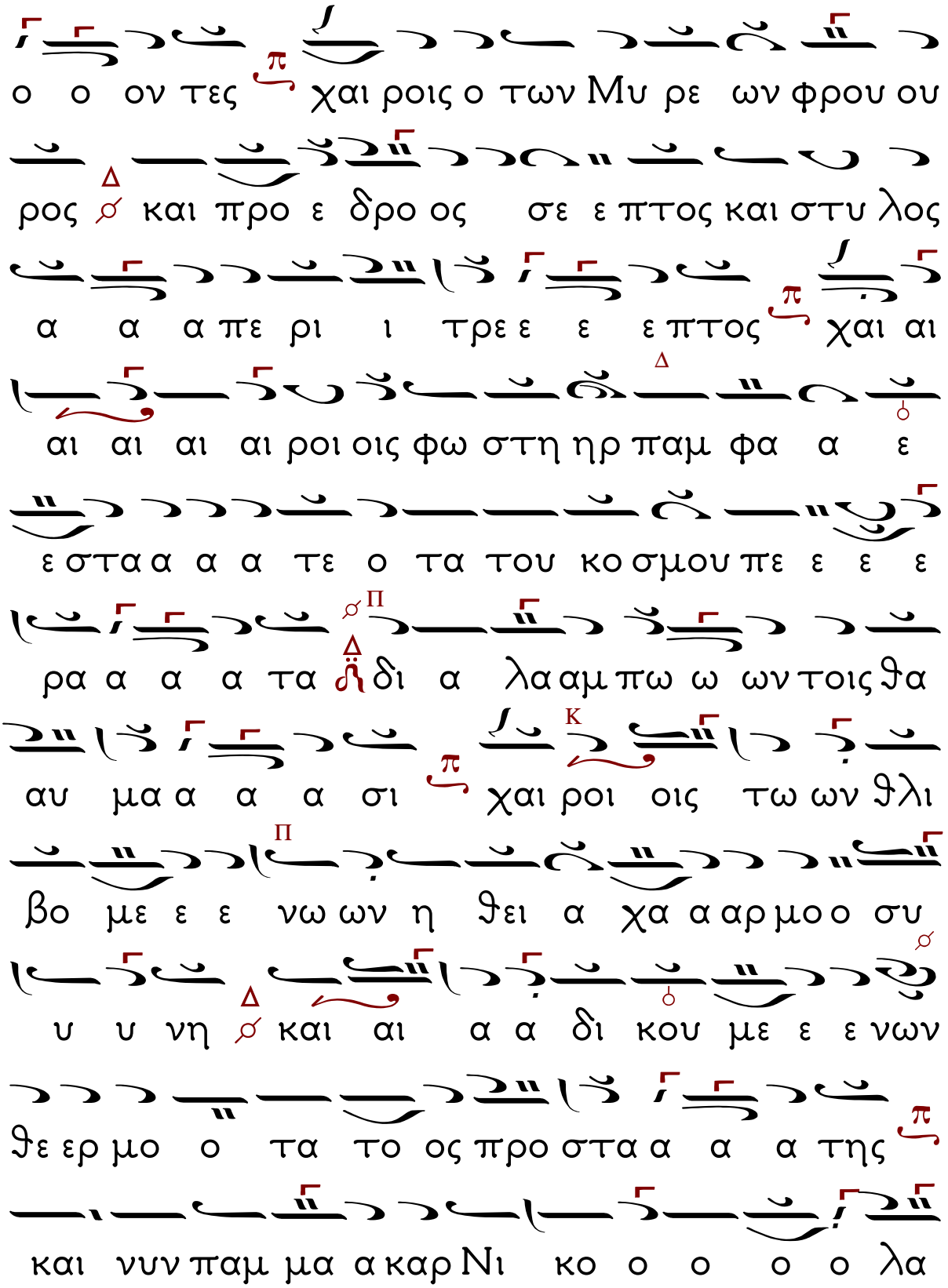
ο ο ον τες χαι ροις ο των Μυ ρε ων φρου ου
ρος και προ ε δρο ος σε ε πτος και στυ λος
α α α πε ρι ι τρε ε ε ε πτος χαι αι
αι αι αι αι ροι οις φω στη ηρ παμ φα α ε
ε στα α α α τε ο τα του κο σμου πε ε ε ε
ρα α α α τα δι α λα αμ πω ω ων τοις θα
αυ μα α α α σι χαι ροι οις τω ων θλι
βο με ε ε νω ων η θει α χα α αρ μο ο συ
υ υ νη και αι α α δι κου με ε ε νων
θε ερ μο ο τα το ος προ στα α α α της
και νυν παμ μα α καρ Νι κο ο ο ο ο λα

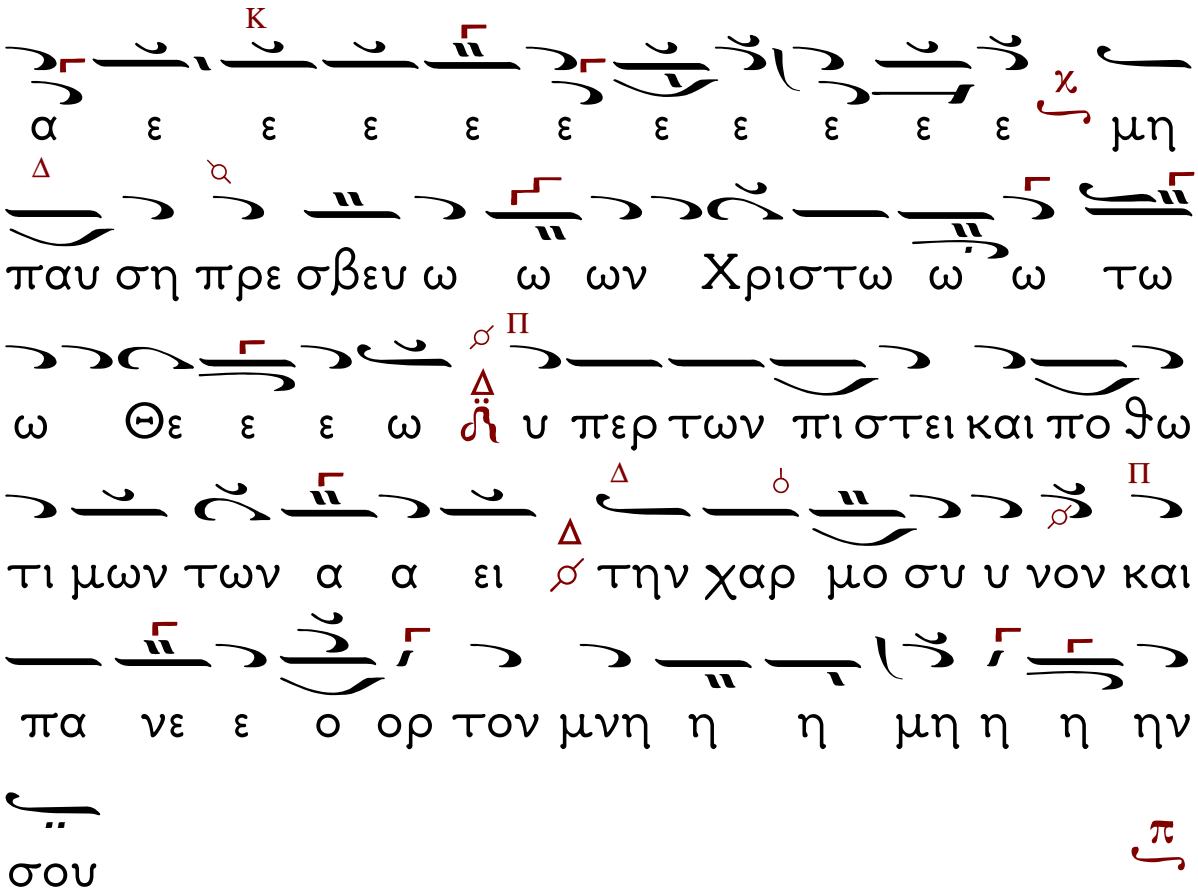
α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μη
παυ ση πρε σβευ ω ω ων Χριστω ω ω τω
ω Θε ε ε ω υ περ των πι στει και πο ϑω
τι μων των α α ει την χαρ μο συ υ νον και
πα νε ε ο ορ τον μνη η η μη η η ην
σου

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Ἦχος λ Πα

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις

του ου ους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω

ων α α α μην

Σπη η λαι αι ο ο ον ε ε ευ τρε ε πι

ζου η Α μνα ας γα αρ η η η κει ει

εμ βρυ ον φε ε ρου σα α Χρι ι ι στον

φα ατ νη η δε ε ε υ υ υ πο ο δε χου

τον τω λο γω λυ υ σα α αν τα της α

λο ο ο γου πρα α α ξε ε ε ε ε ως

η μα ας τους γη η γε ε ε νεις Ποι με

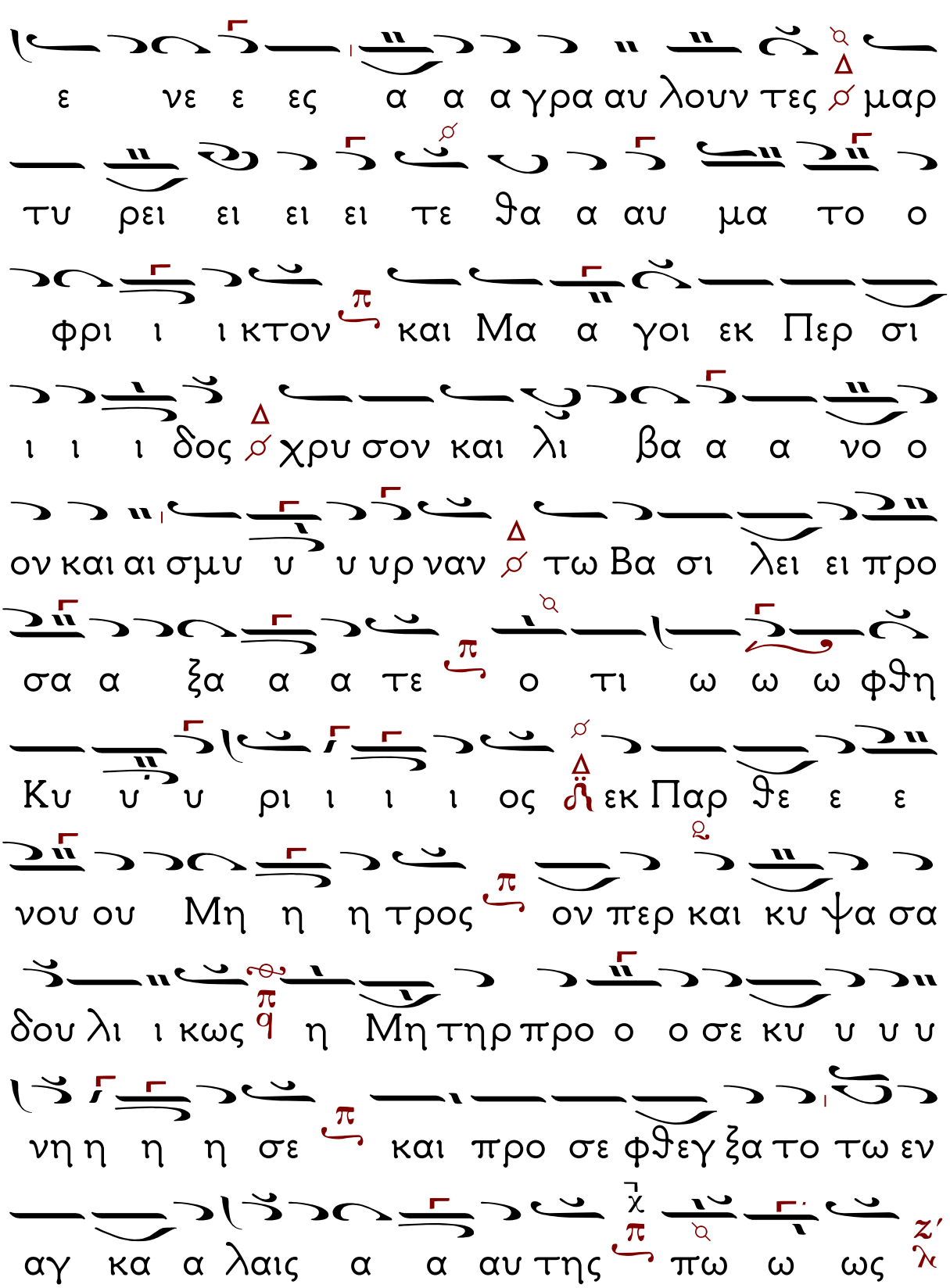
ε νε ε ες α α α γρα αυ λουν τες μαρ
τυ ρει ει ει ει τε θα α αυ μα το ο
φρι ι ι κτον και Μα α γοι εκ Περ σι
ι ι ι δος χρυ σον και λι βα α α νο ο
ον και αι σμυ υ υ υρ ναν τω Βα σι λει ει προ
σα α ξα α α τε ο τι ω ω ω φθη
Κυ υ υ ρι ι ι ι ος εκ Παρ θε ε ε
νου ου Μη η η τρος ον περ και κυ ψα σα
δου λι ι κως η Μη τηρ προ ο ο σε κυ υ υ υ
νη η η η σε και προ σε φθεγ ξα το τω εν
αγ κα α λαις α α αυ της πω ω ως

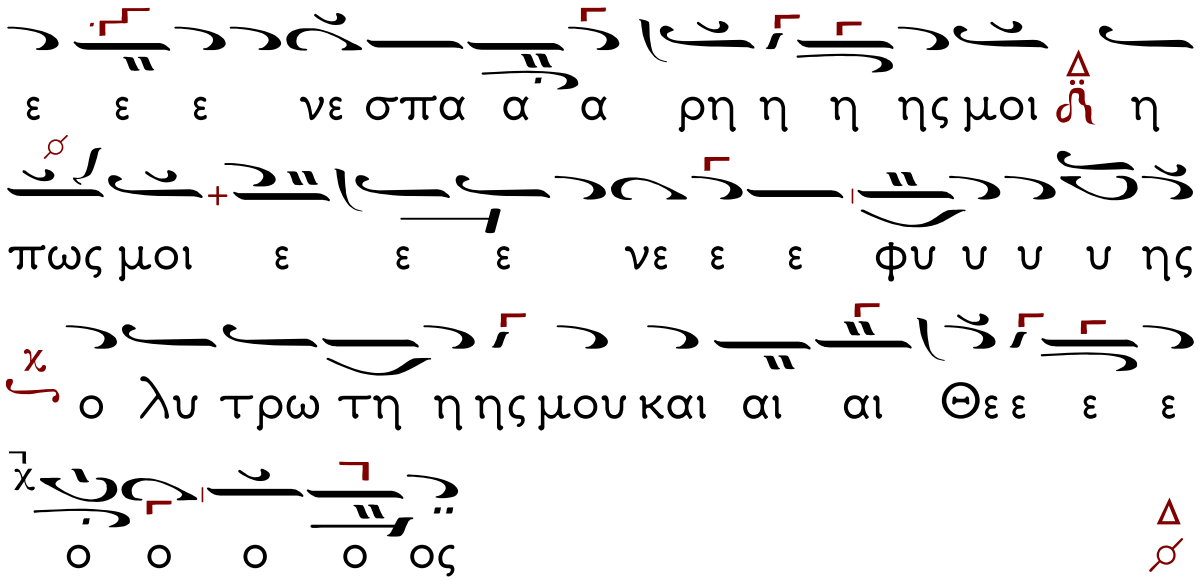
ε ε ε νε σπα α α ρη η η ης μοι η
πως μοι ε ε ε νε ε ε φυ υ υ υ ης
ο λυ τρω τη η ης μου και αι αι Θε ε ε ε
ο ο ο ο ος

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν.

Ἦχος Δι

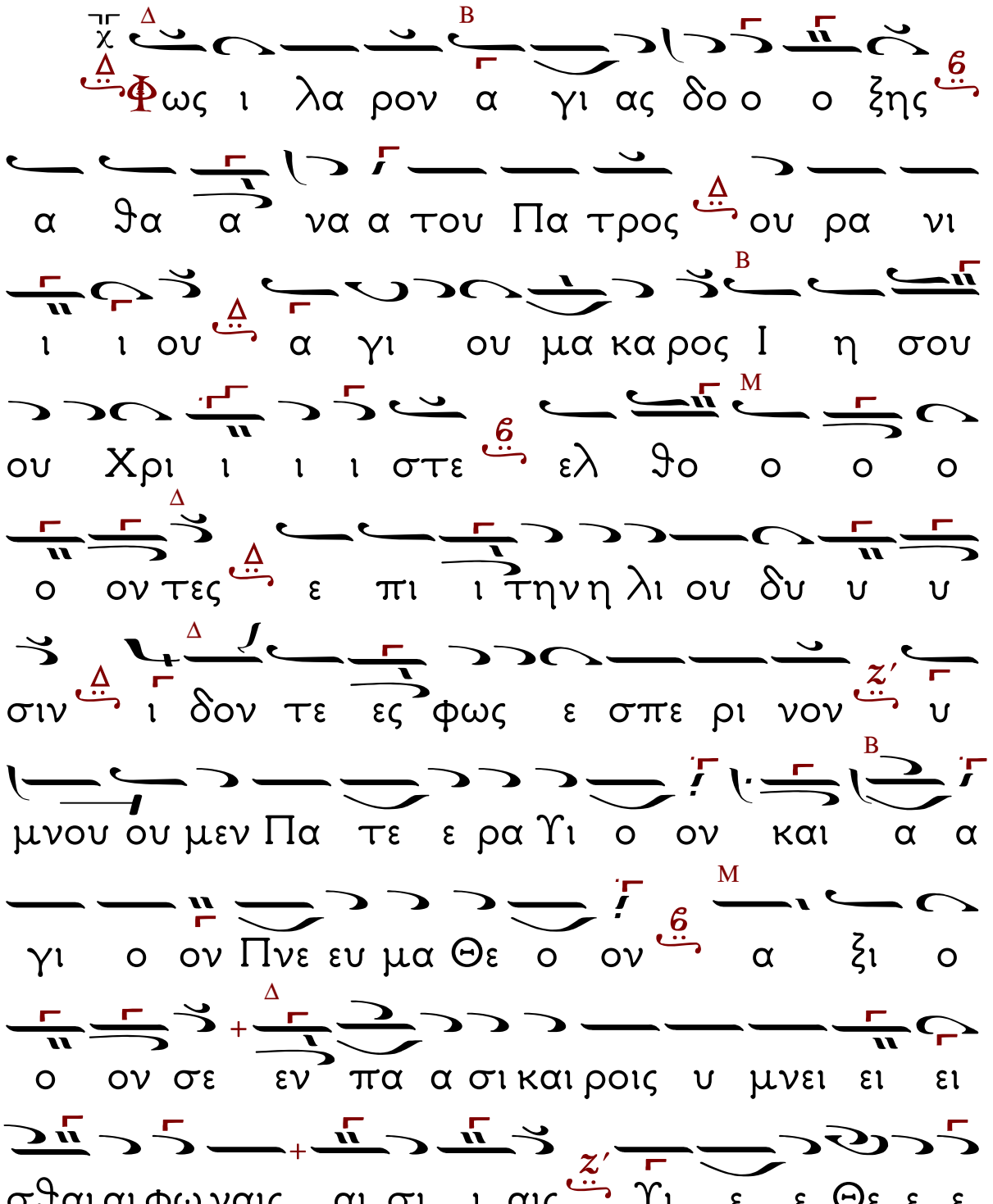

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

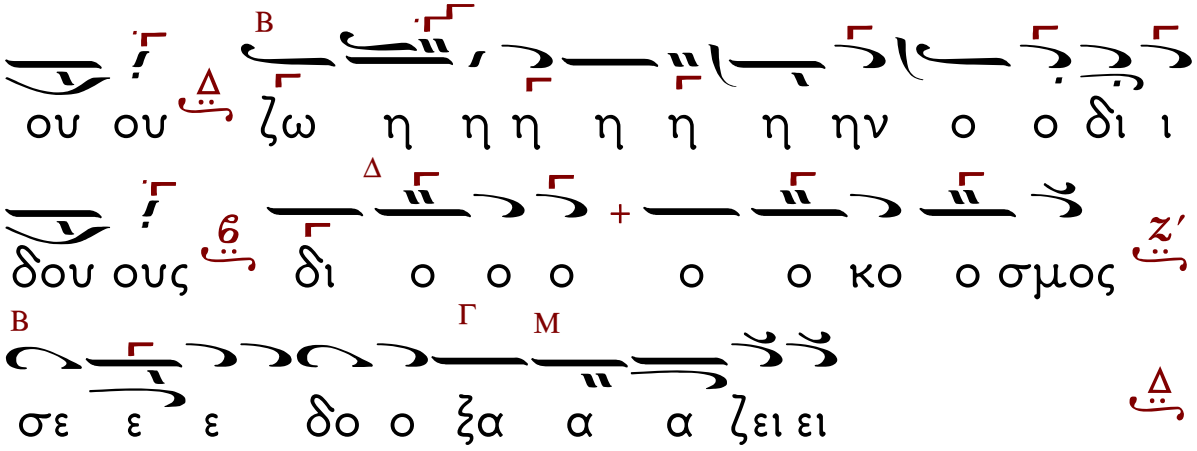

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. Νη

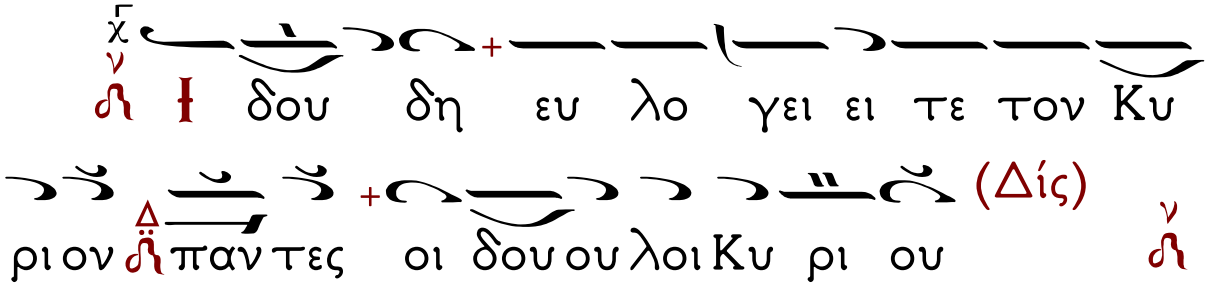

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.

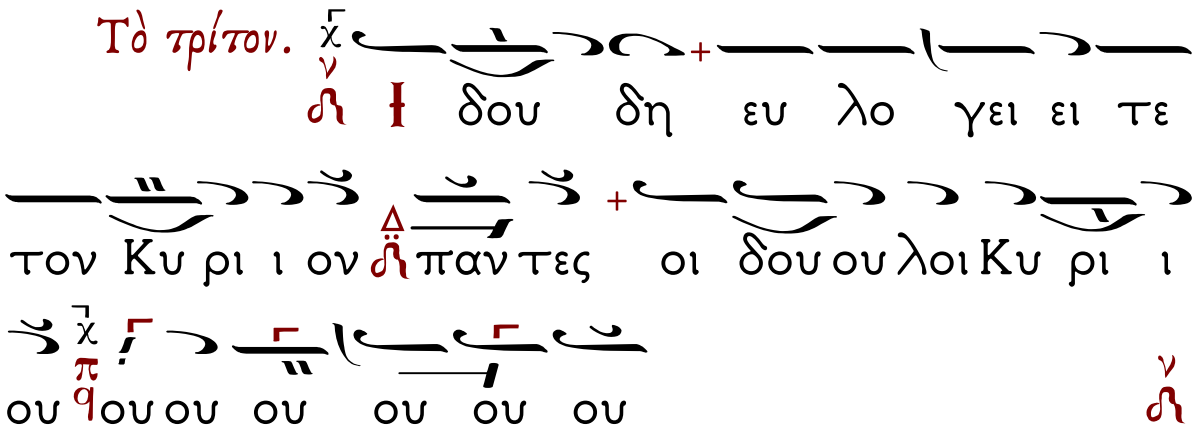

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
Ἦχος δ'.

Ἦχος δ Δι

Κυ υ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
ον (Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ⸗ Πα

Ƒο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

ξει με πα σας τας η με ρας της ζω ης μου

(Δὶς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: Ƒο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

τα δι ω ξει με πα σας τας η με ρας της ζω

η ης μου ου ου

Προκείμενον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος λ̃ π̃ ϙ̈ Κε̃

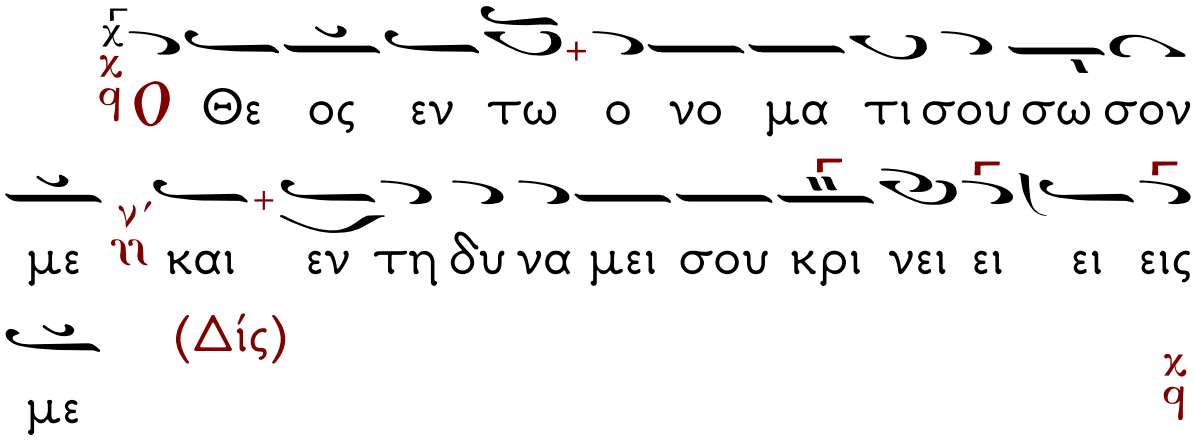

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον.

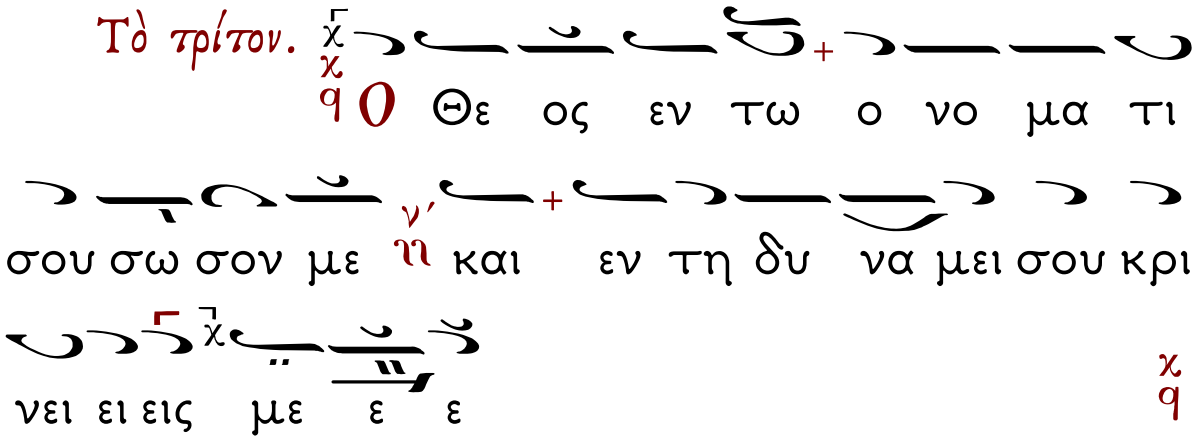

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος λ΄ Βου

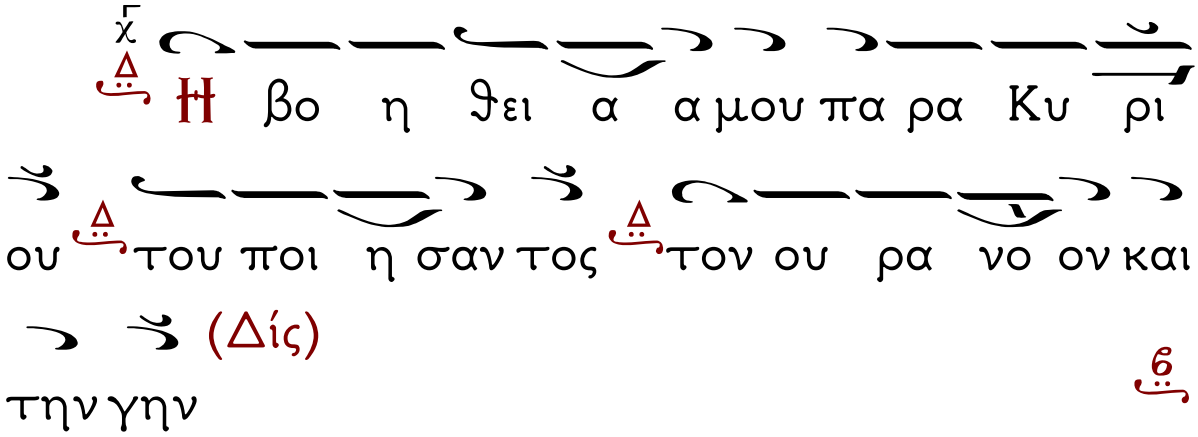

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον.

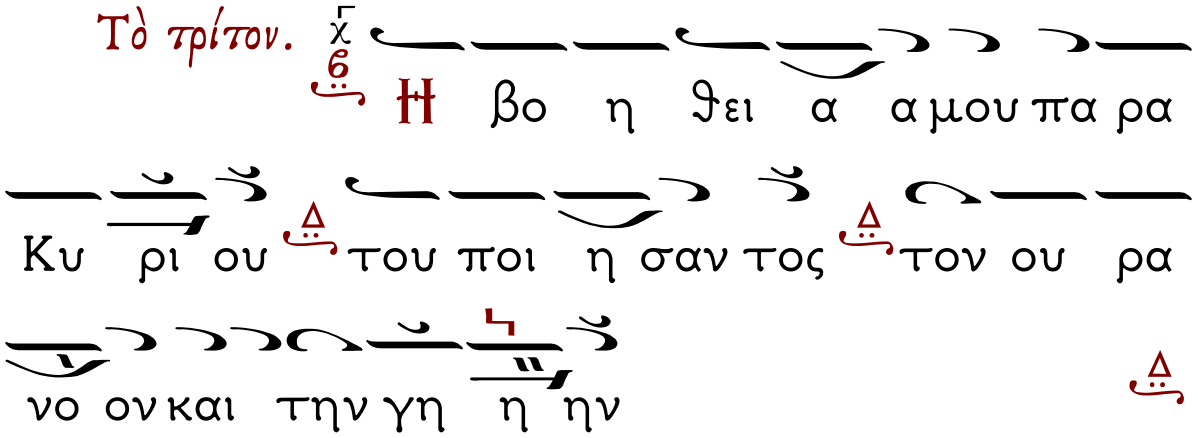

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος Βαρύς ηη

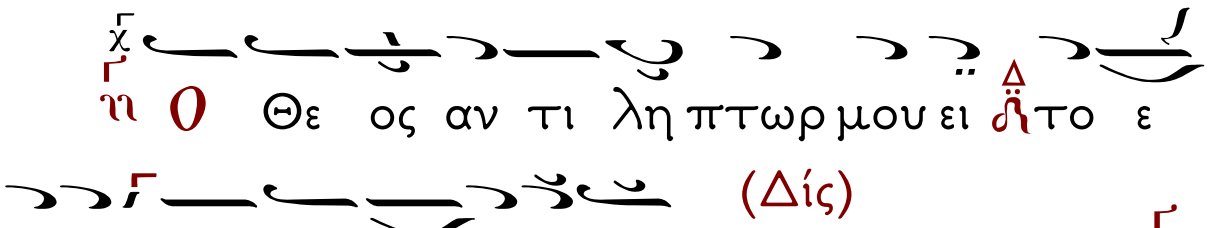

(Δίς)

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον.

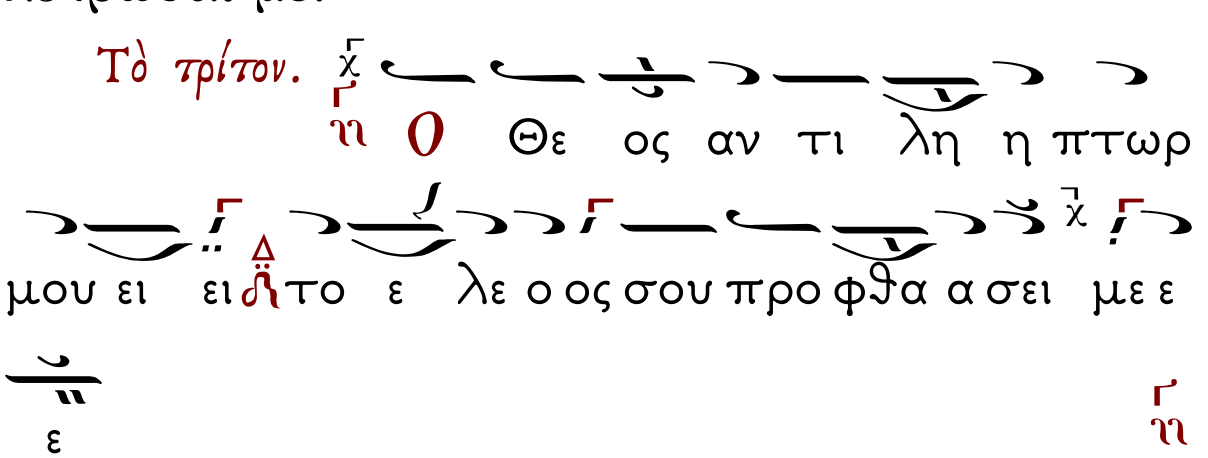

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα. Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογὴ)

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστὸς ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδούς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι

πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γάρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ

εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Συναπτὴ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ,

τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,

καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα

τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,

καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν, Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς.
Μέλος Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δ Πα

Θε να τε νι ι σα ας α κλι ι νως τω υ
ψει ει της γνω ω ω ω ω σε ε ε ε ως και
κα το πτευ σας α δη η λως σο ο φι ι ι
α α α ας τον βυ υ θον σαις δι δα χαις κο σμον
κα τε ε πλου ου ου ου τι ι σας Πα α α α
τερ υ περ η μων α ει Χρι στον δυ υ σω ω
πει ν Ι ε ραρ χα α Νι κο ο ο λα α α α
ε ε ε ε

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος πλ. Νη

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου ου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Πα ρασχου Κυ ρι ε

Υ περ α γι α Θε ο τοκε σωσον η

μας

Σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι Κυ υ

υ υ ρι ε

Ἀ μην

Ἦχος πλ. ἡ Ἐναρμόνιος

Κυ ρι ε ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ υ ρι ε ε λε η η σον

Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον

06-12 ΜΕΓΑϹ ΕϹΠΕΡΙΝΟϹ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

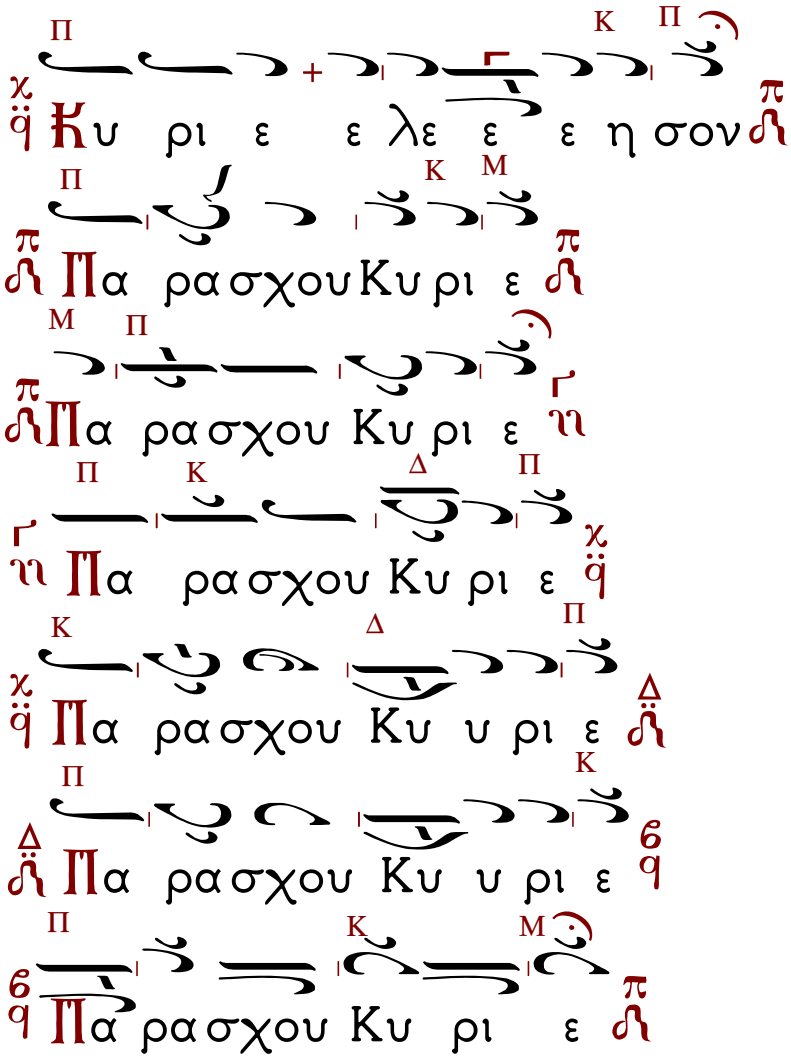

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

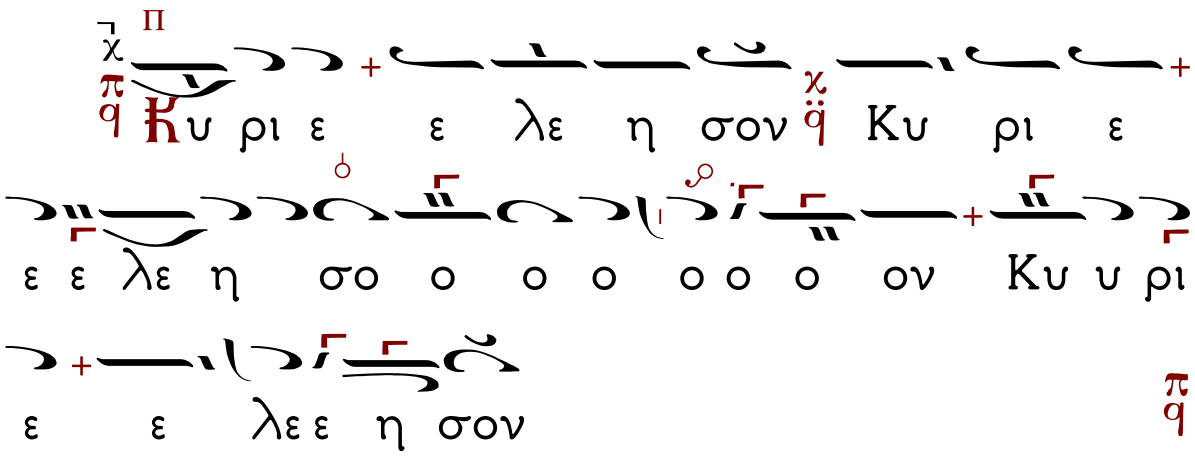

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

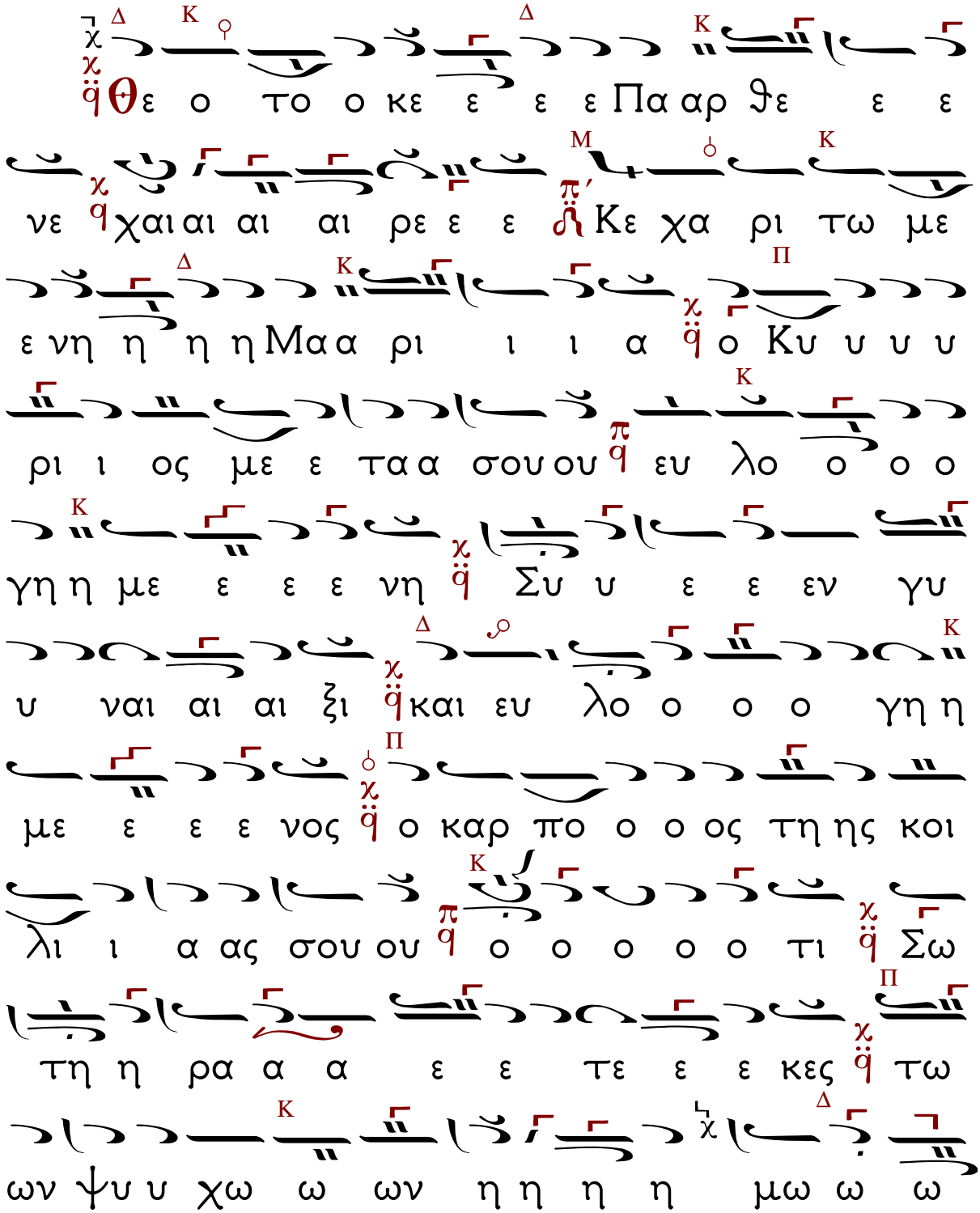

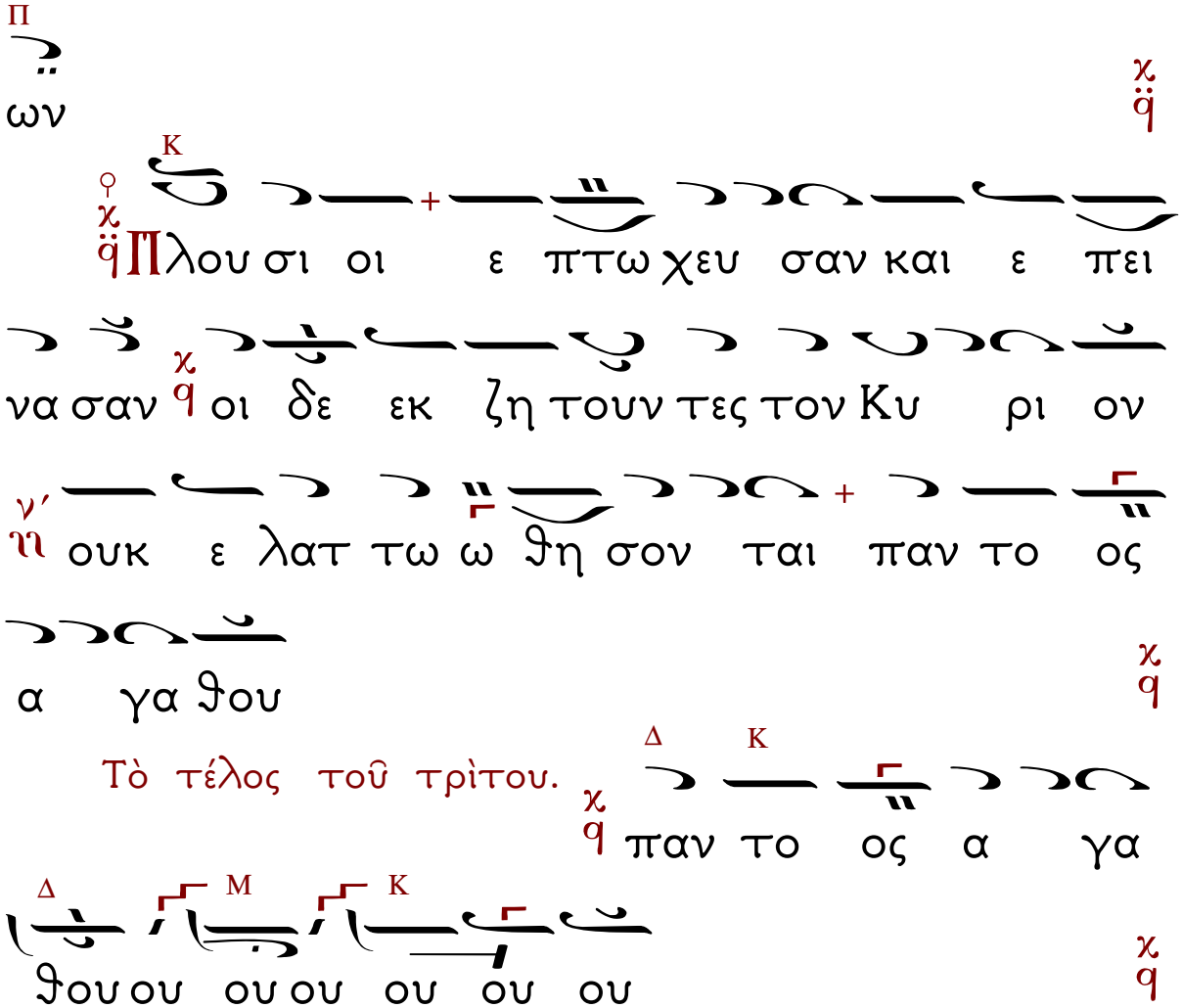
Π
ων
Κ
Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει
να σαν οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον
ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος
α γα θου
Τὸ τέλος τοῦ τρίτου.
Δ Κ
παν το ος α γα
Δ Μ Κ
θου ου ου ου ου ου ου

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανών, ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας, ὁ φανότατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα, ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἑτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τήν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, Παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος λ̈ π̈ Πα

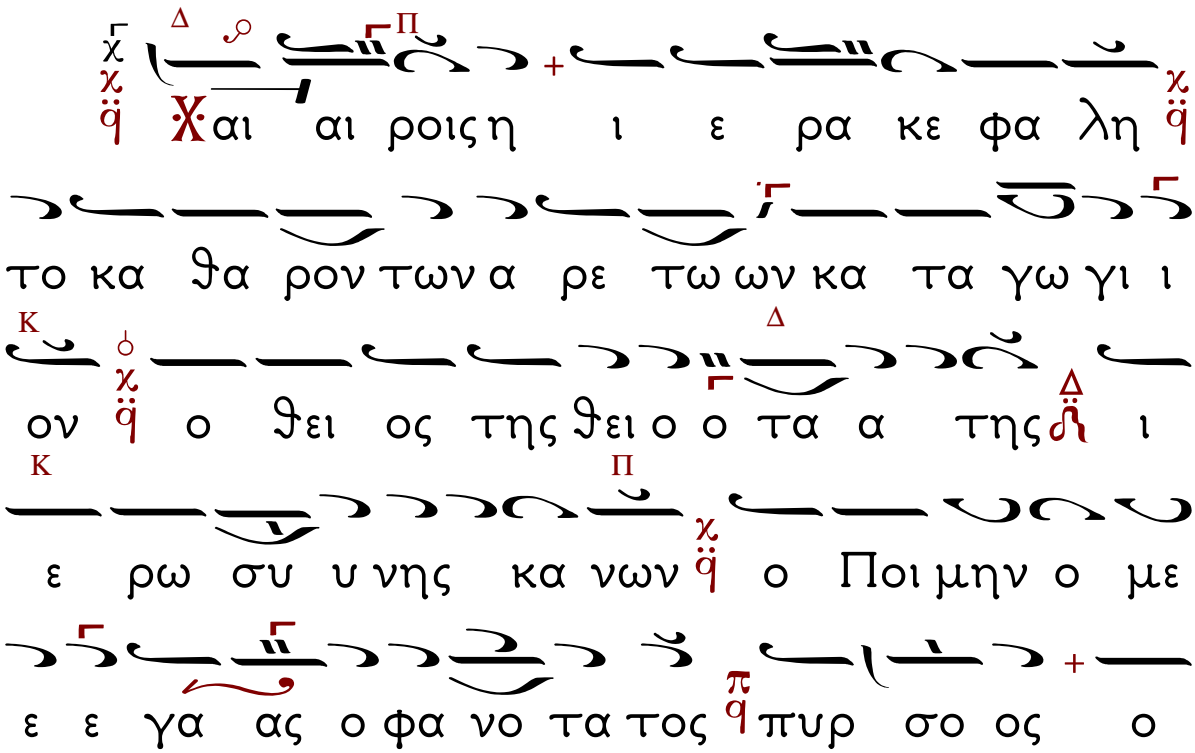

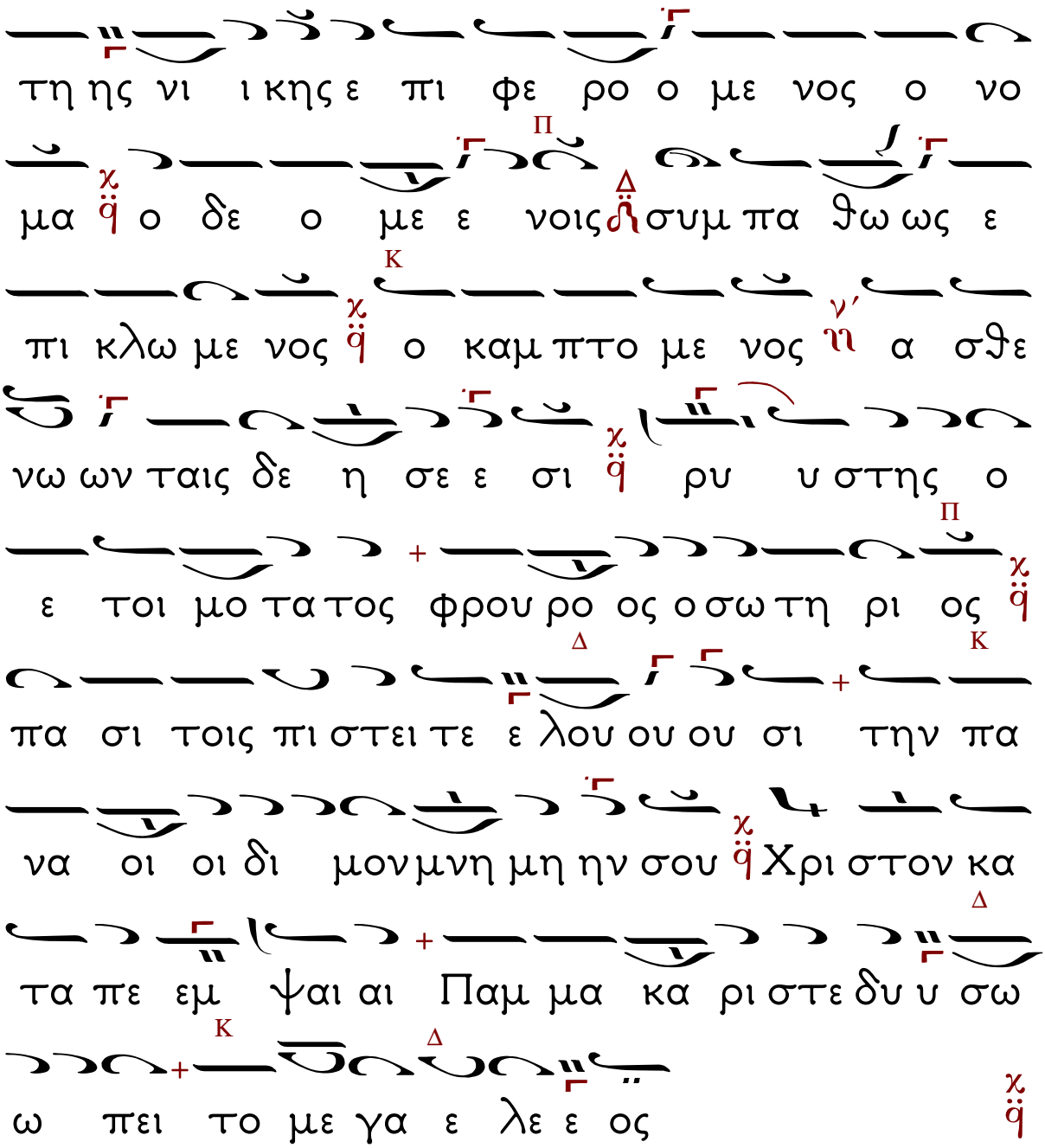

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ

τῶν πιστῶν στηριγμός, καταπονουμένων ἡ βοήθεια, ἀστήρ, ὁ ταῖς λάμψεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε. ὅρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου περιστατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπ̀χ. Πι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι

ου ο θα να τος του Ο σι ι ι ου αυ

του

Χαι αι ροις ο ι ε ρω τα τος νους

το της Τρι α δος κα θα ρο ον εν δι αι τη η

μα ο στυ λος της Εκ κλη η σι ι ας ο

των πι στω ων στη ριγ μος κα τα πο νου με

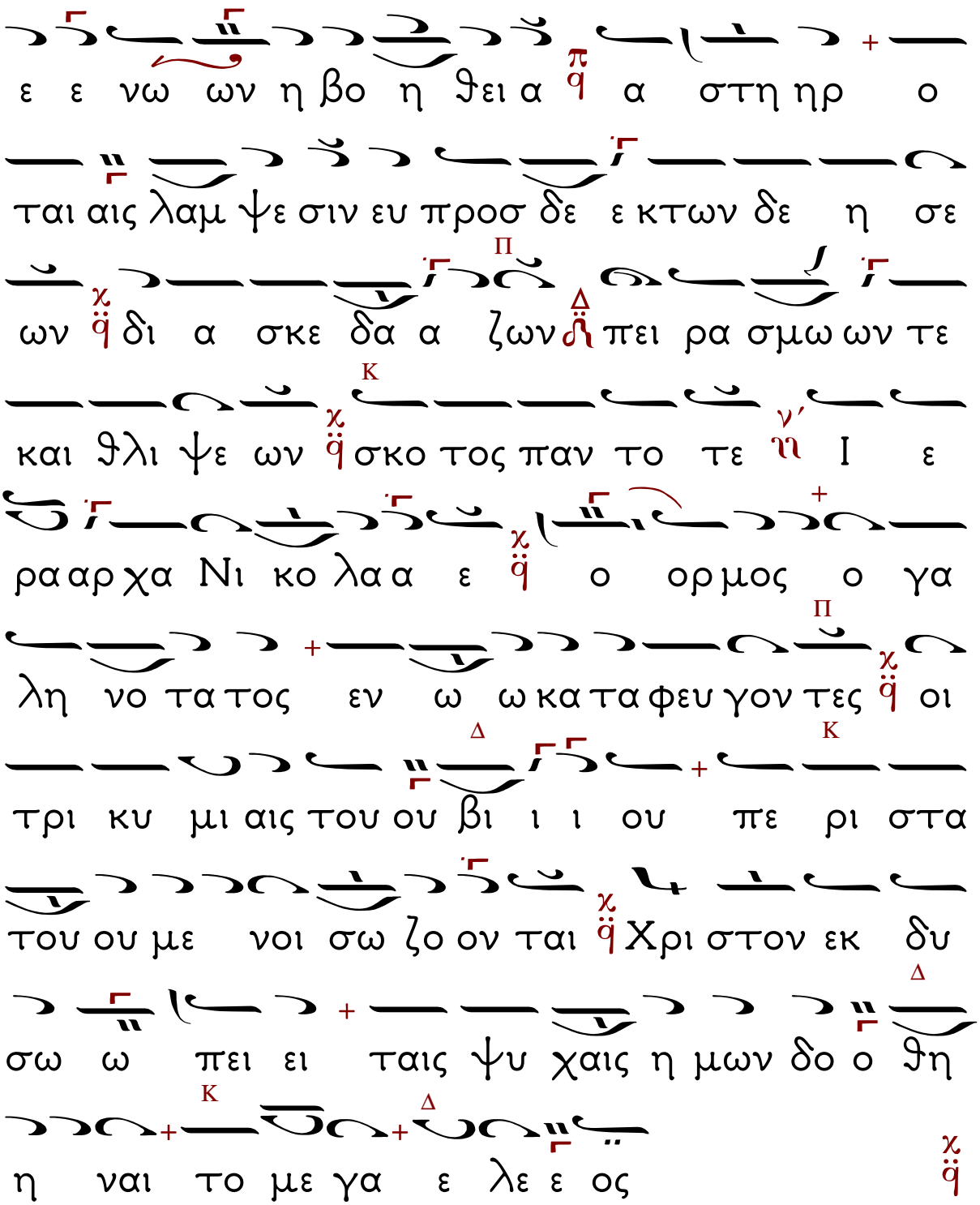

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθείς, ἀπαγωγῆς τε πονηρὰς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνῄσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπ̀χ.

Οι Ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν

δυ σον ται δι και ο συ νην και οι ο

σι οι σου α γαλ λι α σον ται

Χαι αι ροις ο ζη λου θει ου πλη σθεις

α πα γω γης τε πο νη ρα ας λυ τρω σα με ε

νος α δι κως μελ λον τα ας θνη η σκειν

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

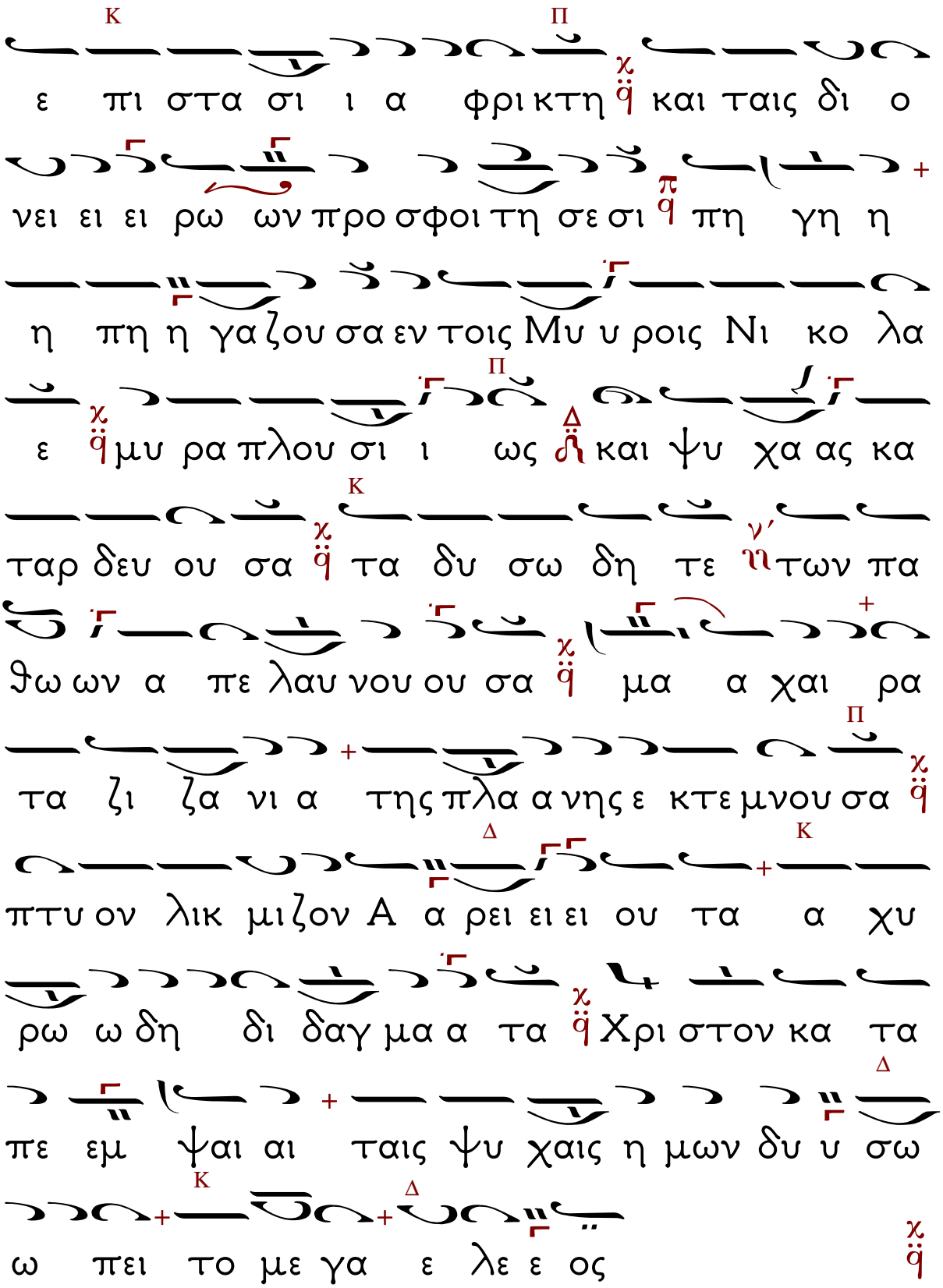

06-12 ΜΕΓΑϹ ΕϹΠΕΡΙΝΟϹ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Εἰς τὸν Σπίχον. Δόξα...

Ἦχος λ Πα

Με ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι

αι Υι υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α

α τι

Ἀν θρω πε του Θε ε ου ου ου και αι πι

στε ε θε ρα α α α πον λει τουρ γε ε ε Κυ

υ ρι ι ι ου α νερ ε πι θυ μι ι ων

σκε ευ ος ε ε κλο ο ο γης στυ υ λε και

ε ε δραι αι ω μα α τη η ης Ε ε εκ κλη η

σι ι ι ας Βα σι λει ει ας κλη η η ρο

νο ο ο ο με ε μη η πα ρα α σι ι ι

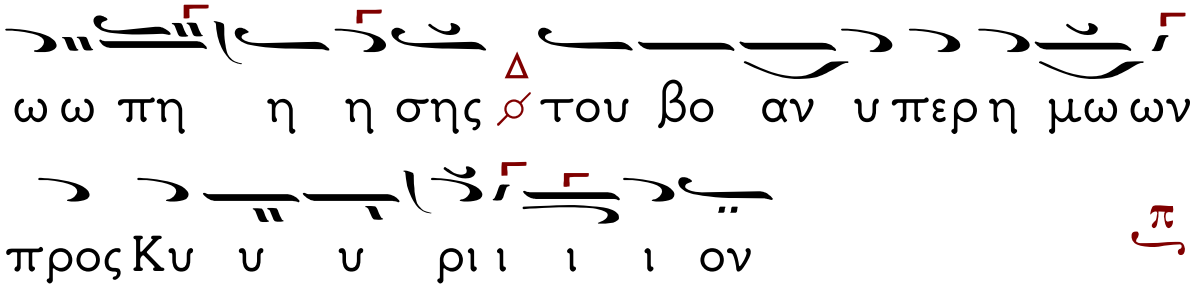
ω ω πη η η σης ∅ του βο αν υ περ η μω ων
προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

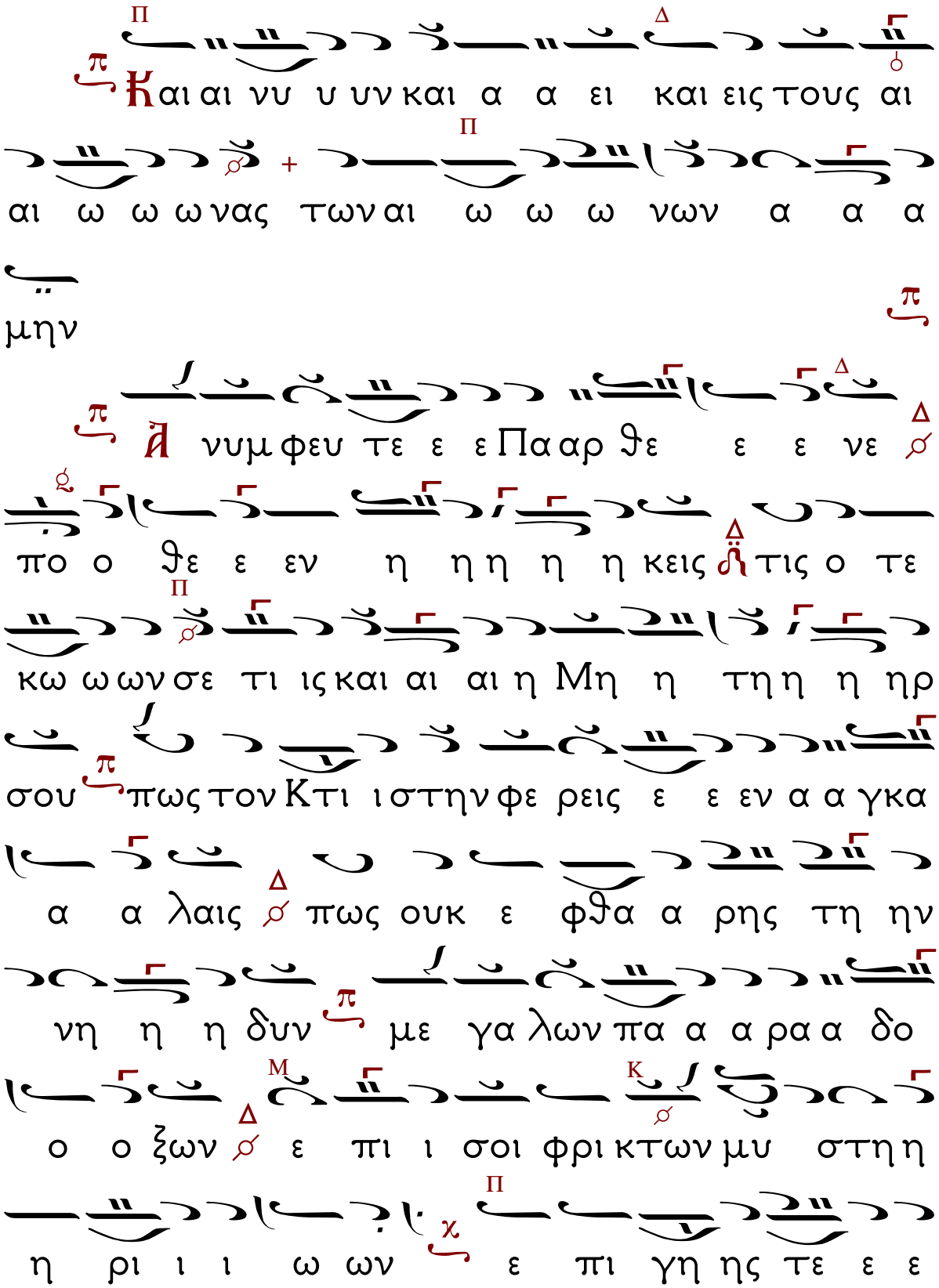
Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
μην
Ἀ νυμ φευ τε ε ε Παα ρ ϑε ε ε νε
πο ο ϑε ε εν η η η η η κεις τις ο τε
κω ω ων σε τι ις και αι αι η Μη η τη η η ηρ
σου πως τον Κτι ι στην φε ρεις ε ε εν α α γκα
α α λαις πως ουκ ε φϑα α ρης τη ην
νη η η δυν με γα λων πα α α ρα α δο
ο ο ξων ε πι ι σοι φρι κτων μυ στη η
η ρι ι ι ω ων ε πι γη ης τε ε ε

λου ου με ε νων ο ο ρω ω μεν Πα α να γι

ι ι ι α π και προ ευ τρε πι ι ζο ο ο

μεν ε πα ξι ο ο ον σοι οι χρε ε ε ος

εκ της γη ης το Σπη η η η η η λαι ο

ο ο ον π και ου ρα νο ο ον αι αι του

ου ου μεν Δ πα ρα α σχει ει ειν το ον Α στε

ε ε ε ρα π και Μα γοι δε προ ε ερ χο ο ο

ον ται α πο ο Α' να το λω ων τη ης

γης εις δυ υ σμας θε α α α α σα α α α

Δ Π σθαι Δ τη ν βρο των σω ω ω τη η ρι ι ι αν

Δ ως βρε φος γα α λου χου ου ου με ε ε ε

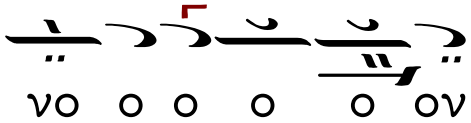
νο ο ο ο ο ον

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἅτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

06-12 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄ Δι

Κα νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο

τη τος εγ κρα τει ας Δι δα σκα λον α νε

δει ξε σε τη ποι μνη σου η των πραγ μα

των α λη θει α δι α του το εκ τη σω

τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει

α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο

λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη

ναι τας ψυ χας η μω ων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ων Πνεύ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε
λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε
ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε
ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος
και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα
δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω
το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας
ψυ χας η μω ω ων

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὑ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ΄), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογούντα.

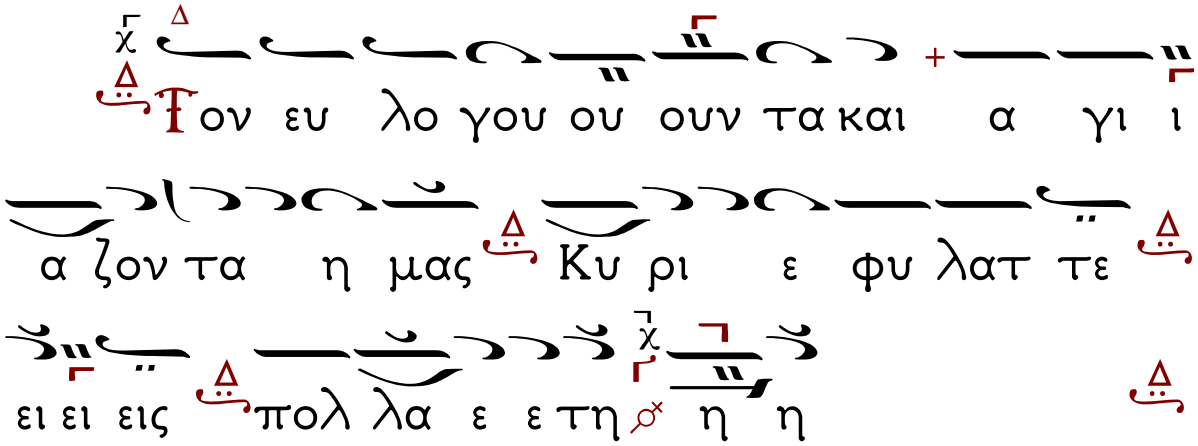

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

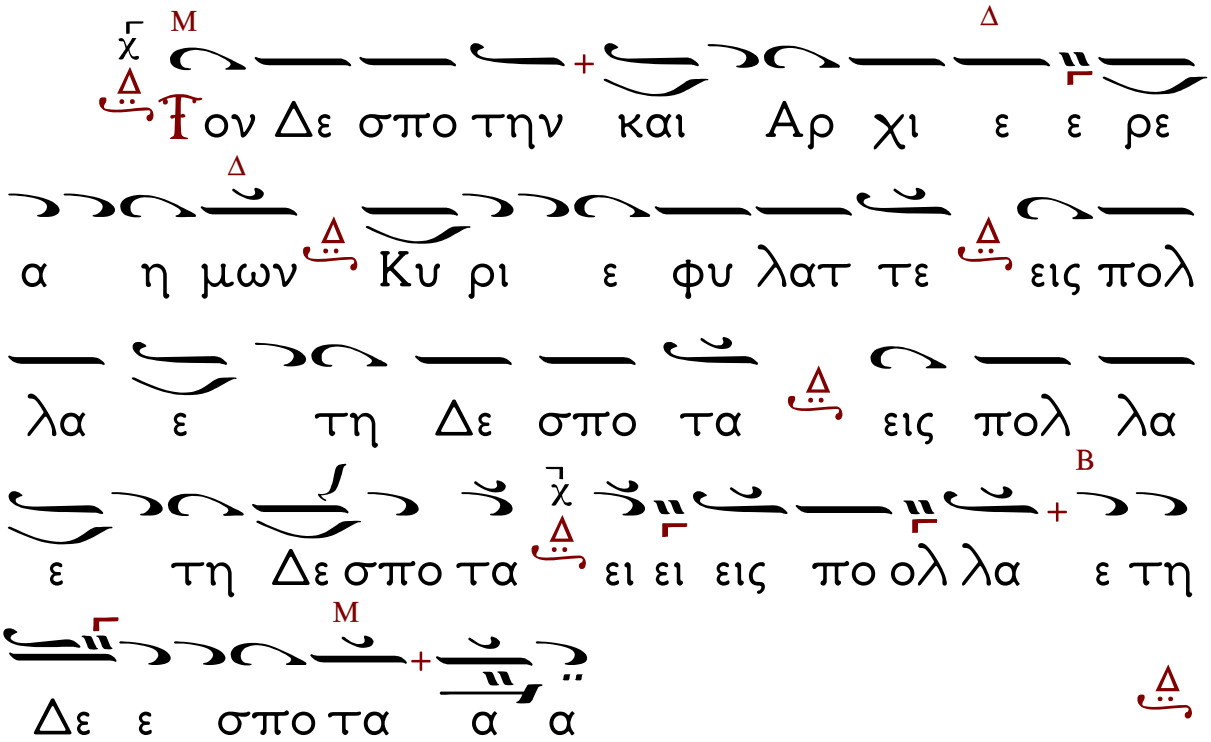

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.